

به شیک له به رهه مه کانی

دوکتور مستهفا شوقی قازی زاده

شیعر و نوسراوه

گردو کوی:
نه حمه د شهریفی

شریفی، احمد ۱۳۲۴ گردآورنده
دیوانی شیعر و نووسراوه کانی دوکتور مسته فاشه وقی قازی زاده
گردو کووی: نه حمه د شه ریفی

ISBN 964 - 7219 - 24 - 5 صفحه ۹۷

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا

کردی - فارسی

۱ - شوقی قاضی زاده، مصطفی - نقد و تفسیر.

۲ - پزشکان - ایران - مهاباد.

۳ - پزشکان ایرانی - سرگذشت نامه. الف. عنوان

ش ۹ ش / ۶۳۴ R ۶۱۰ / ۹۲۵۵۳۳۵۲

کتابخانه ملی ایران ۲۷۰۴۸ - ۸۲ م

شابک: ۹۶۴ - ۷۲۱۹ - ۲۴ - ۵

ناوی کتیب: به شیک له به ره مه کانی
دوکتور مسته فاشه وقی قازی زاده
گردو کووی: نه حمه دی شه ریفی
ده رهینانی رووبه رگ: ئاکو
پیت چن: قازی - مه ریه م
پیدا چوونه وه: قازی - مه ریه م
چاپ: له یزیر مه هاباد ۲۲۳۱۲۱۶
چاپی یه که م - نه ژمار ۵۰۰
مه هاباد - ۱۳۸۴ هه تاوی

۲۰۰۰ تمه ن

ناوه روک

- ۱ دوکتور مسته فاکئی یه
- ۱۲ دوکتور شهوقی ده بی چلون پیاویک بووبی
- ۱۸ هاواری دایکی
- ۲۰ حهسه بی حالی وه تن
- ۲۱ له بو هاوالی ماته مدار
- ۲۳ جه وانان
- ۲۵ فه ریاد
- ۲۷ ته حه سوری جه وانان و تهرانه ی وه تن
- ۳۰ وه ره قیک له ده فته ری خاترات
- ۳۲ له بو کوردان
- ۳۴ مه گهر لیم عاجزی
- ۳۵ غه زهل
- ۳۸ هه موومان
- ۴۰ وه تن
- ۴۷ وه زعیه تی ئیمه کوردان ده عه سری حازردا
- ۵۲ تهره قی دینمان ده وی
- ۵۷ مکاتبات دکتر شوقی قاضی زاده

- ۶۲..... حەسەبى حالى دە گەلّ وە تەن .
- ۶۴..... وطنلى حسب حال .
- ۶۶..... پاشكوّ .
- ۶۸..... لە ئىرسى كوّ كسە وە بوّ وىنستون چە رچىل .
- ۷۰..... تەرجەمەى نامە كەى مستەفا يامولكى .
- ۸۸..... كور تە يە كى ژيانى مستەفا پاشا .
- ۹۱..... كوّنگرەى نە تە وەبى كوردستان - لە نەن .

کوردستان و هه‌تاوی کورد له ده‌ست دا نییه که وتار و شیعره‌کانی دوکتور قازی‌یان لی‌هه‌لینجین. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش وتاریکی هه‌تاوی کورد و سی‌غه‌زله‌لی کوردستان که له کاروان^(۱) و روڤنبیری نوی^(۲) دا چاپ کرابوون، هی‌ناومنه‌وه سه‌ر شیوه‌ی موکریان.

به‌لام هه‌ر ۲۵ ژماره‌ی ژینی دیاری کاک بوژئه‌رسه‌لانم، زور به وردی پشکنی و تیکستی شیعر و وتاره‌کانی دوکتور قازیم لی‌ده‌ره‌ینان و ده‌گه‌ل شیوه لاتین یه‌که‌ی بوژئه‌رسه‌لانم هه‌سه‌نگاندن و به‌دلنیا‌یی یه‌وه ده‌لیم ژیانده‌وومنه‌وه و ئیستا سه‌رجه‌می ئه‌م تیکۆشانه له‌م نامیلکه‌یه‌دا پیشکه‌شی روو‌حی پاکی دوکتور قازی ده‌که‌م.

به‌لام: با بچینه سه‌ر باس و خواسی دوکتور قازی.

له‌گوواره‌کانی کاروان و روڤنبیری نوی‌دا، شتگه‌لیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یان دابروه پال مسته‌فا شه‌وقی یه‌وه، ئه‌مانه بو‌که‌سیکی وه‌ک من که خه‌لکی مه‌هاباد، نه‌ده‌بوونه ده‌ساویز و وام به باش زانی خو‌م راسته‌وخو‌ وه‌پی‌وشوینی ساغ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌ر هاته‌که‌وم.

بو‌دو‌زینه‌وه‌ی ریچکه‌له‌یه‌ک، نامه‌م بو‌به‌ریزان کاک سه‌عیدی همایوون و کاک ئه‌حمه‌دی قازی نووسی، هه‌تا کوپره‌ری یه‌کم نیشان بده‌ن. خوداوراستان

۱ - کاروان ژ ۵۳ س ۱۹۸۷ هه‌تاوی کورد و سه‌رده‌می راپه‌رین - مه‌حموود زامدار.

۲ - ژ ۱۱۲ سالی ۱۹۸۶ (شیعره‌کانی مسته‌فا شه‌وقی - عه‌بدو‌للا محه‌ممه‌د حه‌داد).

بو لای میرزا خه لیلی قازی یان ری نوینی کردم. میرزا خه لیلی قازی باوکی زانا و نووسهر و برای به ریزم کاک قادر فه تاحی قازی به و خزمایه تی نزدیکی ده گهل دوکتور مسته فاشهوقی قازی دا هه بووه. بو روون کردنه وهی هیندی دوزوباس روژی ۱۳۶۸/۱۲/۲۸ چوومه وه مه هاباد به خزمهت میرزا خه لیل گه یشتم. ئەو کات میرزا خه لیل ته مه نی ۸۳ سال بوو و له مالی، له جی دا که وتبوو. سه ره رای نه خووشی هه لم له ده ست نه دا و هیندی پرسیارم ئاراسته کرد و چوومه خزمه تی که لیره دا گوتوو یژه که وه ک خووی ده گیرمه وه:

پرسیار: قوربان ئە تو دوکتور مسته فاشهوقی قازی زاده ده ناسی؟
وه لام: به لی دوکتور خالم بوو. دایکی ناوی ئامین بوو و ناوی باوکی حاجی میرزا له تیفی قازی بوو.

پ: چت له دوکتور له بیر ماوه؟

که میکی بیر کرده وه و گوتی:

- له میژ ساله هه موو شتیکم له باره ی و بیه وه له بیر چۆته وه، پیری پیاو له بیر و هوش ده خا... به لام ئە وهی له بیرم مابی... ئەو وه خت ئە من میرمندال بووم، مسته فاله من گه وره تر بوو، فهقی بوو و ده رسی مه لایه تی ده خویند،... پیم وایه خودا لیخوش بوو مه لا عه ولای موده رریسی، باشی ده ناسی. مه لا عه ولال له و گه وره تر بوو... مسته فا بوو به مه لا، مه لای دوازده عیلم! له گهل

بابی ههستان بچنه جه جی، ماو یه ک له ولاتی عوسمانلی مانه وه، پاشان که میرزا له تیف هاته وه، مسته فای له گهل نه بوو. شه پری هه وهل دهستی پی کرد بوو و له وی مسته فای له شه پری نیوان عوسمانی و رووسه کان دا لایه نگری له عوسمانی ده کا و ههر له ویش له به ره وه درسی دوکتوری ده خوینی. پاش ته واو بوونی شه پر ده چیه ئالمانی کن میرزا جه وادی ئاموزای و دریزه به خویندنه که ی ده دا. پاشان ده گهریته وه ئیستامبولی، له وی کچیکی تورک به ناوی سه نیجه ده خوازی که له بنه ماله یه کی زور مه شهوور بوون، دوکتور ده بیته ره ئیسی نه خو شخانه ی ئیسی شه هر.

پ: ئایا دوکتور که له تورکیه بوو، په یوه ندی نامه گوپرینه وه ی له گهل کی هه بوو له خزم و دوستانی له سابلأغی؟

و: وه لاهی باش نازانم! به لام له گهل خوم موکاته به ی هه بوو، عه کسی ژن و کچه کانیشی بو نارد بووم. نامه و وینه کانی هه تا چه ند سال له مه و بهر ههر مابوون، به لان فه وتان و له به ین چوون.

پ: به چه زمانیک موکاته به تان ده کرد؟

و: ههر به فارسی، مسته فای فارسی زور باش ده زانی و زور قابیل بوو.

پ: ئایا کاتییک بوو به دوکتور و گه راوه تورک بیه، هیچ سه ری سابلأغی نه دا؟
نه هاته وه سابلأغی؟

و: به ری وه لالا، جاریکی هاته وه، پیش هه لالی شه هر یوه ری ۱۳۲۰

بوو. هاته‌وه و پیم وایه زیاتر له دوو سالان له سابلأغی ته‌بابه‌تی کرد. مه‌حکه‌مه‌که‌ی له نزیك مزگه‌وتی شاده‌رویش بوو و میرزا عه‌بدوئفه‌تأحی برام، له به‌ر ده‌ستی کاری ده‌کرد.

پ: وه‌ک بزانی ئە‌وه‌وخت له‌گه‌ل کی‌ هاموشوی هه‌بوو؟
و: وه‌ک له بیرم مابی... له‌گه‌ل مه‌رحوومی قازی محهممه‌د هاتووچوی هه‌بوو، له‌گه‌ل وینه‌تان‌یش نیوانی خوش بوو. وینه‌تان‌یش دوکتوریکی زور باش بوو و کوردی باش ده‌زانی، فه‌له‌ بوو.

پ: قه‌ت باسی کوردایه‌تی و سیاسه‌ت و کوردی نووسین و شتی وای نه‌ده‌کرد؟

و: وه‌للاهی نازانم! تاخر ئە‌وه‌وخت کوا شتی وایان له‌کن ئیمه‌مانان باس ده‌کرد؟ ئیمه‌میرمنداڵ بووین، گه‌وره‌نه‌بووم، به‌لام ده‌زانم شیعی‌ری به‌ کوردی ده‌کوټ، ئە‌وه‌م له‌عه‌ولای تارزه‌ن بیست، عه‌ولای قاله‌ی تاریکی زور باشی لی‌ده‌داو هاموشوی دوکتوری ده‌کرد.

پ: میرزا له‌تیف هه‌ر ئە‌وه‌و کوره‌ی هه‌بوو؟

و: نه‌خیر کورپکی دیکه‌شی به‌نیوی که‌ریمی یه‌مینی قازی بوو، له‌گه‌ل دوکتوری دایک‌برا بوون. قازی له‌تیف، مسته‌فای زورتر خوش ده‌ویست.

پ: بیستوومه‌گو‌یا میرزا له‌تیف، فه‌قی مسته‌فای له‌میرات بی‌به‌ری کردبوو؟
و: ئە‌سته‌غفیروللا! شتی وا هه‌ر نه‌بووه، هه‌تا ئە‌وه‌کاتی کوژرا،

روح و گیانی ههر مسته فا بوو!

پ: کوژرا؟

و: به للی کوژرا، وه ختایه کی سمکوهات و سابلاغی گرت، شکاکان
میرزا له تیفیان کوشت.

پ: چیدیکهت له دوکتور له بیر ماوه؟

میرزا خه لیل دهست ده کا به گریان و ده للی:

- هیچی دی برینت کولاندمه وه... ئه تو بوچی وه پیوشوینی دوکتور
که وتووی کاک ئه حمه د؟

و: ئه رزت بکه م ده مه وی شیعیر و نووسراوه کانی کو که مه وه، به شکوو
خیر خودایه ک په بدایی و چاپیان بکا!
میرزا خه لیل فهرموویان:

- کاریکی زور چاکه، خودات لی رازی بی! ئه من ههر ئه وه به یته شیعره ی
دوکتورم له بیر ماوه که ده للی:

وه ته نی من ومیرگ و گول زاری

له باتی باران، خوینی لی باری

پ: عه رزت بکه م میرزا خه لیل، له بن یه کیک له شیعره کانی دوکتوری دا
نووسراوه: حه یدهر پاشا - مسته فا قازی زاده شوقی، ئه م حه یدهر پاشایه

چ بووه؟ ئایا به و ناوه مه شهوور بووه؟

و: کاکه ئە حمه دگوتت نووسراوه، مه گهر شیعره کانی چاپ بوون؟
 - : چاپ به و جووره نه خیر، ئە ووه خته له ئیستامبولی گوواریکی کوردی -
 تورکی به نیوی ژین چاپ بووه، شیعره که ی له ویدا چاپ کراوه.
 و- م: به لی، به لی حالی بووم، نیوم بیستبوو، عه رزت بکه م نیوی مسته فای
 نه بووه، به لکه م ئە و وه ختی که له ئیستامبولی بوو، له گه ره کیکی بوو، نیوی
 حه یدهر پاشا بوو، دوکتور به ساوج مه عرووف بوو.

پ: ساوج؟

و: به لی، ساوج. ساوجی به تورکی مانای قازی ده دا.

پ: وه ک بزانی دوکتور که سیکی له تورک بیه ماوه؟

و: نازانم لیان بی خه به رین، دوکتور کورپی نه بوو، هه ر پینج کچی هه بوو، له
 ئیسکی شه هری بوو، هه ر له ویش عه مری خودای کردووه له وی نازراوه.

پ: نازانی چ سالیکی مرد؟

و: ناوه لالا له بیرم نه ماوه.

پ: له سا بلاغی بلیی که سیک هه بی دوستانه تی له گه ل دوکتور هه بووی،

یان دوکتوری له بیر مابی؟

و: نازانم، پیری و هه زار عه یب، هه ر نازانم دوستانه کانی خوشم کی ماوه، کی

نه ماوه؟ پیاو که پیر بوو، هه موو شتیکی له بیر ده چته وه.

ئه وه بوو کورته ی گوتوبیژه که، له گه ل میرزا خه لیلی قازی. هه ر بو ئەم

مه بهسته، چوومه خزمهت حاجی خه لیلی مووه فقهی. فهرمویان:

- ئه وهختی که دوکتور قازی هاتبووه، ئه من مندال بووم، شتیکی وام له بیر نه ماوه.

داده خه جیجی مه جدی، ژنی میرزا سه دیقی سه یدهری له وی بوو، فهرمویان:

- دوکتور که هاتبووه، مه ته به که ی له پشت مزگه وتی شاده رویشی بوو. بابی دوکتور هاشمی شیرازی هاتوچوی ده کرد، وه ک له بیرم بی، عوودیشی لیده دا.

هه ر بو روون کردنه وه ی ئه م دوژه، کورته دیداریکی میرزا سه دیقی سه یدهری شم کرد، به لام به داخه وه ئه ویش له بهر پیری شتیکی ئه وتوی له بیر نه ما بوو.

گوتیان:

- قه یسه ر خانمی قازی خزمایه تی و ئاشنایه تی له گه ل دوکتور هه یه، که چوومه پی وشوینی، گوتیان:
- نه خو شه.

لیه دا ئاخیرین قسه ی میرزا خه لیلی قازی دینمه وه بیر که فهرمویان:

- کاک ئه حمه د! زور دره ننگ وه پی وشوینی ئه و مه سه له یه که وتی. به راستی زور دره ننگ، به لام سه ره رای ئه وه ش هه ر له هیه چ باشتره.

دوکتور شهوقی ده بی چلون پیاوینک بووبی؟

بو ولام دانه وهی ئەم پرسیاره، به داخه وه له زیده که ی مه هاباد شتیکی ئەوتومان وه گیر نه کهوت و ته نیا به لگه هه ر شیعر و وتاره کانیتی، که ده بی به وردی سه رنجیان بدریتی و له بهر روونا کایی ئەوانه وه ولامی ئەم پرسیار بدریته وه.

پیش شه ری هه وه لی نیوگه لان و رووخانی ئیمپراتوری عوسمانلی، به شیکی هه ره زوری کوردستان، یان باشتره بلیم به شیک له کوردستانی ئیران، هه موو کوردستانی عیراق و سووریه و به شه کوردستانه گچکه که ی رووسییه و قه واره ی کوردستانی ئەمپرووی تورکییه، به گشتی له ژیر ده سه لاتی کولونیا لیسته کانی قه رالی عوسمانی دا بووه. ئیستامبولی ئەوکات، مه کوی بیری ئازادیخوازان و روشنبیرانی گهلانی ژیر چه پوکه ی ئەم ده ولته بوو. گهلانی نیو چوارچیوه ی عوسمانی، له ئیستامبول دا خه ریکی کار و تیکوشانی روشنبیری و خه باتی ئەده بی و سیاسی بوون. هه ر له م بوواره ش دا کورده کان زور زووتر ده ستیان دا بووه کار و پاش رووخانی ئیماره ته کوردییه کان، بنه ماله ی به درخان پاشا که ده ستیان له میرایه تی برابوو، ده سه وشانی خه بات و تیکوشانی ئەده بی بوون و عه بدولره حمان به گ و مه دحه ت به گ له سالی ۱۸۹۸ دا هه وه لین روژنامه ی کوردی کوردستان، ده رده که ن. پاش وه ستانی کوردستان زور پی ناچی گووارگه لی

وه‌ک روژی کورد، هه‌تاوی کورد، ژین و کوردستان، له ئیستامبول له لایه‌ن کورده‌کانه‌وه‌دیده‌وه‌شاندن. له‌م‌گووارانه‌دا هه‌ر دوو شیوه‌ی سه‌ره‌کی زمانی کوردی - کرمانجی سه‌رو‌خوار - به‌کار ده‌ئیری. روونا‌کبیرانی هه‌مو‌لایه‌کی کوردستان، قول هه‌لده‌مالن و خه‌ریکی تیکوشانی ئه‌ده‌بی و چاندی ده‌بن، که به‌کیک له‌وان مسته‌فا شه‌وقی قازی‌زاده بووه.

واویده‌چی مسته‌فا شه‌وقی هه‌تاسالی ۱۹۱۳ هه‌ر له مه‌هاباد بووی، به‌لام ته‌ماس و پیوه‌ندی به‌مه‌کو و تاقمه‌ روونا‌کبیره‌کانی کوردی ئیستامبوله‌وه‌ بووی و چاپه‌مه‌نی کوردی بو‌هاتی. له سه‌ره‌تای وتاری ته‌ره‌قی دینمان ده‌وی، له ژماره ۳ی گوواری هه‌تاوی کورد که له ته‌شرینی یه‌که‌می ۱۹۱۳ ده‌رچووه، له وتاره‌که‌ی مسته‌فا شه‌وقی دا‌ئاوا هاتووه:

«چه‌ندیک له‌وه‌ی پیش به‌واسیته‌ی روژنامه‌ی هه‌تاوی کورد له خسوس فایده و مه‌ننه‌عه‌تی مه‌کته‌ب چه‌ند سه‌تریکم عه‌رز کردبوون.»

ئه‌م به‌نده له وتاره‌که، دوو خالی سه‌ره‌کی روون ده‌کاته‌وه:

۱ - نیشاندهری ئه‌وه‌یه له سالی ۱۹۱۳، ره‌نگه له‌وه‌ش پیشتر، مسته‌فا شه‌وقی په‌یوه‌ندی به‌کورده‌کانی عوسمانی‌یه‌وه هه‌بووه و هه‌ول و تیکوشانی ئه‌ده‌بی له ناوچه‌ی موکریان دا، ده‌ستی پیکردبی و زور به‌بیریکی جوانه‌وه له‌و وتاره دا بو‌ی ده‌چی که ده‌بی کتیی خویندن و نووسینی فه‌قی‌یان به‌کوردی بی.

۲ - هه‌روا له‌م وتاره‌ی دا، روون ده‌بیته‌وه که هه‌تا پیش ته‌شرینی هه‌وه‌لی
 ۱۹۱۳ هه‌ر له مه‌هاباد بووه. ره‌نگه‌کاتی شه‌ری ئه‌وه‌ل ده‌ست پیده‌کا، له‌گه‌ل
 بابی چووبیته‌مووسلی، که ئه‌وکات سه‌ر به‌ئیمپراتوری عوسمانی بووه.
 به‌لام به‌راستی بلی، قازی له‌تیف و مسته‌فای کوری بو‌حه‌ج چووبنه
 مووسل یان بلی له‌ترسی رووسان رایان کردبی؟

ئه‌من پیم‌وايه، ده‌بی له‌ترسی رووسان هه‌لاتیین و له‌مووسلی را،
 شیعی‌ری جوان و رازاوه‌ی، به‌بوته‌ی قه‌تلی عامی رووسان له‌سابلاغی، بو
 گوواری ژین ناردووه. چوونکه وه‌ک له‌وه‌ی پیش ئاماژه‌م پیکرد، په‌یوه‌ندی
 له‌گه‌ل کوپه‌ رووشنبیرییه‌کانی کوردی ئیستامبول هه‌بووه و له‌مووسلی را
 چوته‌ ئیستامبولی و له‌وی راسته‌وخوکاری له‌گووار و روژنامه‌کوردییه‌کان‌دا
 نه‌نجام داوه و پاشان بوته‌ئندامی کوومه‌له‌ی پیشکه‌وتنی کوردان.

ئه‌م کوومه‌له‌یه له‌سالی ۱۹۱۹ دا ره‌سمه‌ن دامه‌زراوه. به‌یانیه‌ی
 دامه‌زاندن و سازبوونی له‌روژی ۱۹۱۹/۲/۲ بلاو بوته‌وه و له‌ژماره‌ی ۱۰
 گوواری ژین‌دا راگه‌یاندراره. به‌ریز بوژئه‌رسه‌لان ده‌نوسی که دوکتور
 شه‌وقی ئه‌ندامی ئه‌م ریکخراوه‌یه بووه^(۱)، به‌لام که‌مال رئوف محهمه‌د
 پیی‌وايه، ئه‌ندامی کوومه‌له‌ی خوئیوون^(۲) بووه و بو‌دامه‌زاندنی لتی
 خوئیوون له‌سالی ۱۹۲۹ چوته‌وه سابلاغ.

۱ - سه‌رده‌تای پاژی ای «ژین» ل ۲۷ - گوواری کاروان ژ ۱۴۱ سالی ۱۹۸۶

به‌لام له راستی دا، سالی ۱۹۲۹ هیشتا کۆمه‌له‌ی خو‌یبوون دانه‌مه‌زراوه، یان ئاشکرا نه‌کراوه. چونکه ره‌حمه‌تی ژنه‌رال ئیحسان نووری پاشا له بیره‌وه‌رییه‌کانی دا، دیارده‌یه‌ک بو‌ئه‌مه‌ ناکا، که له و ساله‌دا خو‌یبوون تیکۆشانی هه‌بووبی^(۱).

ده‌گونجی دوکتور قازی له سالی ۱۹۲۹ بو‌ دامه‌زراندنی لقی کۆمه‌له‌ی پيشکەوتنی کوردان هاتبێته‌وه مه‌هاباد، وه‌ک له قسه‌کانی میرزا خه‌لیللی قازی دا هاتووه، له‌گه‌ل روونا‌کبیران و باسه‌وادانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی مه‌هاباد، وه‌ک مه‌رحومی قازی محهمهد و دوکتور وینه‌تان په‌یوه‌ندی هه‌بووه، کاتێ شپۆه‌ی کاروباری بو‌ رژیمی ره‌زاخان روون ده‌بیته‌وه، ده‌رده‌چی و ده‌گه‌رپیته‌وه تورک‌پیه و هه‌تا ده‌مری هه‌ر له‌وی ده‌بی و موکریان نابینیته‌وه. هه‌روا لیره‌دا به‌ پێوستی ده‌زانم یه‌ک دوو ورده سه‌هوی براییانی نووسه‌ری کوردستانی عیراقیش روون که‌مه‌وه.

کاک عه‌بدو‌للا حه‌داد و که‌مال رئوف هه‌ر دووک ده‌نووسن باوکی دوکتوری زوو مردووه، براکه‌ی له میراتی بی به‌ش کردووه، ئه‌ویش سه‌ری خو‌ی هه‌لگرتووه و چۆته ئستامبول^(۲).

- ۱ - بیره‌وه‌رییه‌کانی ئیحسان نووری پاشا له گو‌واری هیوا ژماره ۶ - ۱۱ چاپ کراوه، ئەم گو‌واره له لایه‌ن ئەنستیتۆی کورد له پاریس ده‌رده‌چی.
- ۲ - گو‌واری کاروان ژماره ۴۲ - ۴۱ و گو‌واری روشنبیری ژماره ۱۱۲.

به‌لام به پئی دوو به‌لگه‌ی سه‌لماوه، ئەم بو‌چوونه‌ی هەر دووکیان هه‌له‌یه.

۱ - له وتوو وێژه‌که‌دا، خه‌لیلی قازی فه‌رموویان که قازی له‌تیف مسته‌فای زۆر خو‌ش ده‌ویست و پیکه‌وه به‌ره‌و هه‌ج چوون. ئەم قسه‌یه‌ش راسته‌ و درۆی بو‌نیه، چونکه قازی له‌تیف خو‌ی غه‌زه‌لیکی داناوه که له ژماره‌ ۷ی ژین‌دا چاپ بووه و گازه‌نده‌و نباشت له شاعیران و گه‌وره‌ پیاوانی کورد ده‌کا و له ئاخریه‌که‌ی دا پێش‌نیار به‌کو‌مه‌له‌ی پێشکه‌وتنی کوردان ده‌کا و ده‌بێژی:

خو‌ئه‌گه‌ر بێتو من راهی بکه‌ن بو‌م‌لکی خو‌م

کوردی ئێرانیش هه‌موو سه‌ف سه‌ف ده‌که‌م هه‌ر وه‌ک قه‌تار

زۆر وێده‌چی که قازی له‌تیفیش ئەندامی ئەو کو‌مه‌له‌یه بووبی و پاشان گه‌راییته‌وه سابلا‌غ. هه‌روا ویش ده‌چی که ئەندامی کو‌مه‌له‌ی خو‌یوونیش بووبی، به‌لام جاری به‌لگه‌یه‌کی ئەوتۆ له‌م باره‌وه له ده‌ست دانیه.

پاش ئەوه‌ی که قازی له‌تیف ده‌گه‌رێته‌وه سابلا‌غ، له لایه‌ن هیزه‌کانی سمکووه شه‌هید ده‌کری و به‌لگه‌ی باوه‌ر پیکراویش، نامه‌یه‌کی ئەمیر هیزی به‌ناوبانگی کورد مسته‌فاپاشا یامولکی مه‌شه‌وور به‌مسته‌فانه‌مردوو که بو‌ عه‌بدو‌لعه‌زیزی کۆری ده‌نیری و له ویدا^(۱) له سمکو ده‌پرسی بو‌شکا‌که‌کان

۱ - مامۆستای کورد ژماره‌ ۸ی سالی ۱۹۹۰ چاپی سوئید. وه‌رگێردراوه‌ته‌سه‌ر

قازی له‌تیف‌یان کوشت؟^(۱) وه به‌لام: بو ناسینی که سایه‌تی و چلونا‌یه‌تی نیشتمان په‌روه‌ری و دلسوزی دوکتور مسته‌فا شه‌وقی^(۲)، هه‌روه‌ک و تم، به‌داخه‌وه جگه له وتار و شیعره‌کانی، جاری شتیکی دیکه له ده‌ست دانیه، ئەزیش به‌ش به‌حالی خوّم جاری له کولینه‌وه‌ی زیاتری ئەم باسه و شیعر و وتاره‌کانی وازدینم و خوینەر خووی به خویندنه‌وه‌ی شیعر و وتاره‌کانی ده‌توانی شه‌وقی باشت ناسکا.

۱ - من نامه‌که‌ی سه‌رله‌شکر حاجی مسته‌فایاملکی و زور به‌لگه‌ی ترم، له لای به‌ریز کاک عه‌بدولعه‌زیزی کوری بینی، عه‌بدولعه‌زیزی یاملکی له ساله‌کانی ۴۹ - ۱۳۴۸دا ماوه‌یه‌ک له تاران ده‌ژیا.

۲ - مسته‌فا شه‌وقی له نامه‌یه‌کدا که له ۲۰ی ره‌جه‌بی ۱۳۴۸ بو خوشکی، گه‌وه‌هر تانچ خانمی قازی ناردوو، ناوی چووار کچی نه‌هال ۶ ساله، مه‌رال ۴ ساله، ئولک ۳ ساله و گول به‌سه‌ر ۱۵ مانگه... کردوو. ئەم نامه‌یه‌ک کاک قادری فه‌تاحی قازی بو ناردوو، سیاسی بی پایانی ده‌که‌م. دق و گوپی ئەم نامه‌یه‌ش له به‌شی به‌لگه‌کان دایه.

هاواری دایکی

سبه‌ینییه کی زوو، هه‌واسارد و روژ تازه سه‌ری هینابوو ده‌ری، گوندیکی رووخاو له دووره‌وه، سه‌حرایه کی واسیع ده‌نیودا، شه‌قامه رییه‌ک بو‌لای روژئاوای ده‌رویی، له قه‌راغ ریگایه‌که‌ی چۆمی به‌خور ده‌هات.

رووی سه‌حرا به‌گیای شین کراسیکی مه‌خمه‌ری له به‌ر کردبوو، له وی کوردیکی جووان هه‌یکه‌ل، به‌خه‌واللوی راکشابوو، له سه‌سه‌ری به‌سیمایه‌کی ماته‌مداری و به‌جه‌بینی ئه‌سیلی ده‌رده‌دار، ژنیکی کوردی پیر به‌ئه‌و مه‌قامانه‌خه‌ریک بوو له خه‌وی هه‌لستی:

له ته‌ئسیری فسوونی روژی تابان عاله‌می شو‌ری
 مه‌گه‌ر تو‌چاوه‌کانم میری کوردان هیشتا مه‌خمووری
 له ناز بالنجی خه‌وساتی، هه‌لینه‌سه‌ر، ته‌ماشاکه
 له میرگولان ده‌خوین بولبولی شه‌یدا به‌ره‌نجووری
 به‌هاره‌ات و نه‌شه‌ی بای وه‌عه‌دیه‌ عومرم ته‌ماشاکه!
 له به‌ر مالی وه‌سیعی مولکی بابت ده‌نگی سه‌متووری
 سه‌دای هات و نه‌هات و ده‌نگی زه‌نگول قوری کاروانه
 که بارت‌کوچی کردو ده‌سته‌داوین هیشته‌مه‌هجووری
 چلون سه‌بری ده‌که‌ی، گه‌ریاری تو‌بدزن له مالی تو
 له نیو بیگانه‌کان ته‌شه‌یر بکه‌ن، نیو به‌ندی به‌رمووری

ئەگەر چی سه بری سیس وه ک برائیموکی وه بن ما بووی
 کریوهی به فری زستانی، ته و او عومری به سه ربووری
 وه کوو با پیره گه و رته حیغزی نامووست له سه ر شه رته
 که دایکت پیر و خوشکت مردوو، مالت چۆل و خاپووری
 به مسکینی مه لئ ده ستم به زنجیری سهخت به ستره
 که نه و زنجیره وه همه و ده پسینی چونکه پر زووری
 به لئ زنجیری ده ست جه هل و غه فلهت بوو، ره قیبی تو
 به نه فسوون به ستی قولت، چونکه زانی مه ست و مه سحووری
 نه و یستا تاله بیخه ی روژه ه لاتی تاو ه لات رابه!
 به نازایی نه جات ده ده ستی به ستره وت که مه غدووری
 سه لاهی کاری تو سه عیبه و عه مه ل با بی نیگه ه بان
 به رووناکی چرای عه زمت برۆ بو شاری شاپووری
 ده «ژین» ی حه قی خو ت سابت بکه بو یار و نه غیاران!
 به ده ستره بستره فرمیسکی «شهوقی» ی و چاوی بی نووری
 به بی تو که له پور و سوران و موکری و مو لکی بابان زار
 که کیژی به ختاری، چونکه مه ستی نه و پرۆ لیت تو ری

حه یدره پاشا - قازی زاده - مسته فاشهوقی

حه سه بی حال ده گهل وه تن

خه ملبوه له سه رقه بری جه وانان گول و لاله
 یا سووری خوینه که بلی ره نگه که ی ئاله
 پیش تابشی خورشیدی فه له ک وه ختی به هاران
 وه ک چاوی له فرمیسکی منه قه تره بی ژاله
 ئه ی بادی سه با هه سته گوزه ر که به وه تن دا
 په خشان بکه سه ر ئه رزی وه تن بوئی گولاله
 با بیّت و به ته ئسیری فسوونی نه فه سی تو
 وه ک خونچه بپشکوی ده می ئه و کورده که، لاله
 با بیّت و سبه ینان ئه له م و ده ردی شه وی هیجر
 بیژی که له وه ی پاش خه وی مه، مه حزی وه باله
 قه هری فه له ک و جه وری ره قیب و سته می دوست،
 سه ر ناسیه بی پر شکه نی کرد به قه باله
 چاره ت نیه ئه ورپو که ئه تو ده سته شکاوی
 به دمه سته بی مه ی بوو که شکا جام و پیاله
 شه و قی وه ره له و غوربه ته مایل به وه تن به
 بی خاکی وه تن، عیززه تی تو مه حزی خه یاله
 به و کاکولی ره ش ره نگه، که و بوژی فیراقه
 با رام بی له بوّت فه زل و هونه ر، چونکه حه لاله

له بو هاوالی ماته مدار

بوچ ده نالینی، له سهر لیسوت له بوچ بار که تووه؟
 له شگری زولنت که خاو و کاله بوچ رووی گرتووه؟
 ئاهمی تووه ک بای سمووم واهات و قهلیبی دادریم
 ئهی فه له ک کوستت که وی! ئه و جاره بو وات کردووه؟
 چه نده مه حبووبه له سهر ئه ندامی سه روت جلکی رهش!
 تو به فرمیسکی خووی ئه و، رهنگی رووت بو شوشتووه؟
 رهنگی تو خو زه رده، زولنت کاله، قامهت مامه شی (۱)
 یا له نیو پایته حتی رو می سویسنه پشکووتووه
 چاوه کانت که یلی فرمیسکه له تیژی ماته مان
 میسلی شو عرای ئه و جی ئاسمانی سه هر ده ر که وتووه
 چارشییو و ده سمالی تو، شه رحه له بو تاریکی شه و
 من له عومرم مانگ له نیو تاریکه شه و، نه مبیستووه
 ده ست و په نجهت چه نده نه رمه، مه ره می ده ردی دلّه

۱ - مامهش عه شیره تیکی گه وره یه له ده وروو به ری شاری ساوجبلاغ، که ژنه کانی به
 ریک و پیکی ئه ندامییان مه شه ورن.

لیم گه پری با ماچی کهم، به ختی جوانیم خه وتووه
 لیم گه پری ئه وپرو به ده سمالی حهریر بیم بسترم
 دانه بی مرواری فرمیست هه تیو! هه لکه وتووه
 دابنی سهر قلبی زارم ئه و سهری پر جووشی خوٚت!
 هم به لایی لایی دلیم بنووه^(۱) زه مانای هاتووه
 قلبی شوقی چون حهریمی عیشتی جیی دیرینه ته
 بوچ دهنالینی، له سهر لیوت له بوچ بار که وتووه؟

۱ - بنوو یا بنووه، وشه یه کی ره سه نی موکریانه، به مانای خه وتن

جهوانان

به مونسه به تی زیندوو بوونه وهی هیوا

هه لستان جهوانانی وه تهن ديسان به بی باکی
 له هسه رت دهردی کوئه ملکی بابیان، هاتنه چالاکی
 ده دل عهزم و له سهر شووری جهوانی هاتوو ده خوازن
 که برژین له سهر خاکی وه تهن خوینیان به سهر پاکی
 بلا تیژا و بی به و خوینه سووره گول له میرگولان
 به شوعله نووری ئومیدیان وه تهن با بیته رووناکی
 وه تهن ئه می مولکی باپیرم! له بوچ نه ورپوکه رووخاوی؟
 له بوچ جی و مه سکه نی وه حش و تیووره^(۱) خاکه که ی پاکی؟
 له بوچ عه ولادی تو یه عنی برازا و مام و جیرانم
 به لی باپیره گه و ره و خوشک، پوور و باوکه خو داکي
 له ژیر کابووسی جههل و کووت به یه خسیری ده نالین
 سه راپا پو شه کی ره ش، جلکی ماتهم بوچ ده بهر ناکي؟^(۲)
 له غوربهت لاوی کوردان بو نیگای وه سللی تو مه حزوون
 شه و و روژ ناسره وین بو شه هدی شیرین، ژه هری تریاکی

له سهر شاخی بلیند و میرگی شینی تو بلا رابن
 به شورى دل بخوینن بولبولان نه ورو به غه مناکى
 ولات و شارى مه خو شه بلا حه یفه که ویرانه
 له بو چاوى به فرمیسكى جه وانان سورمه یه خاكى
 زمانى كوردی شیرینه و هه وارى ئیمه ره نگینه
 بلا چونکه هه موومان دوشمین زور سه عبه ئیدراکى
 نیفاقی مه گوناهیكى عه زیمه، جا وه بالی وی
 به گهردنی شیخ و ئاغا و مه لا و ده ست و میسواکى
 له نیو ده سته ی جوانان دا له پیشدا شهوقی و یستاوه
 به نوورى جویبى مه وتین دل فروروزه هاته رووناکى
 له ریگای ده وری «هیوا» یه عنى ئومید ده ست به ده ست ده گرن
 به عیلم و مه عره یفه ت تیرئاو بکه ن جا خاکه که ی پاکى (۱)

۱ - کوردستان ژ ۹، ئەم غەزەلە، دوکتور مەرف خەزەندار ساغی کردۆتەو و بە
 رینووسی نوێ له وتاری دوکتور مستەفا شهوقی شاعیری نیشتمان پەرەری خاکی
 موکریان له گوواری کولێجی ئەدەبیات ژ ۱۵ دا بلاوی کردۆتەو و، بەلام ئەز له سەر ئەم
 باوەرەم که دوکتور مەرف له چەند بواری ئاماژە کراوی پیشوودا تووشی هەلە هاتوود.

فهریاد

به مناسه به تی قه تلعامی رووسان له سابلاغی

جه بین مینای زیو، گهردن هوما^(۱)، خال مشکى تاتاری
 شه ده شل^(۲)، چاو به کل، روو سووره گول، ته پارو عه بیاری
 به بالا سه روی بوستانی، له تافهت (معجزا السخا)
 که زارت حوقه یی بللور، ددانت دوری شاواری
 به له نجه و لاره کهت وادیاره نه شه ی تو له کوردانه
 وه نیلا چوون ده بیتن پیکه وه زولم و وه فاداری
 که ئوی جوگه له ی سابلاغی نه شه ی چاوی مه خموورت
 له میرگول له ی سه هه ند و کیوی لاجانی^(۳) به فر بو عاله می باری
 ته ماشای چاوی بادامیت و سه برم (مانع الجمع) ن
 شه رابی تالی عیشق و ئه مر فه رموونت به هوشیاری
 جه فایی نووری دیده ی من، له سه ر دل گه و ره کیویکه
 خودای شه فتهت و هره قوربان، ده سا جار ی به غه م خواری
 و هره تا شه رحی ئه حوالی دلی خوومت له بو بیژم

۱ - گهردن هوما، یانی گهردن سپی. هوما، یا هوما یی، پارچه یه کی سپیه

۲ - له موکریان، جه وانان له باتی ده ستره ی، شه ده ی له سه ر ده بستن له ئاوریشمیه.

۳ - ناوچه یه که له نیزیک سابلاغ، جیگای عه شیره تی مامه شه.

وهره تا من به فرمیسکم بشوم بوټ په رده بی تاری
 (علیم الله) له پاش ته شریف و چوونی توله سابلایغی
 وه تن و یران و مال سووتاو ده کیژی لاوی خوین باری^(۱)
 دهنیو میړگوله کان دا سوینسی زهره و هه لاله ی سوور
 له باغ و باغچه کان دا بولبولی شه یدا و پاساری
 به زولسم و جهوری دوزمن، بوو به هاریان زهره پاییزیک
 له بی روحمی و دل سهختی به باریان بار له لیو باری
 له ئاغانیان و ئه شراف و مه لایان کس نه ما ئه و پرو
 له سهر ئه نقازی مالیان خو ده خوینی کوند به بی عاری
 له وهی پیش من که ده مگوت ئه ی براکان، غه فلهت و بهس بی!
 جهفات فهرموو و ته عنه تا که شه و قی پووجه بازاری
 ئه وی و هختی ئه تو مهستی غروور و حوسن و ئانت بووی
 ئه تو شاو من جوانیکی فه قیر بووم روو به شهر^(۲) شاری
 له تیژی ئاگری عیشتی تو زیهنم هیئنده مودریک بوو
 که ئه و ئه حواله کانم یه ک به یه ک دیبوو به بیداری

۱ - یانی کیژ و کچی لاویان کوشت و خوینی رزا.

۲ - ئه م واژه مان بو ساخ نه کراوه.

تەحەسوری جەوانی و تەرانەیی وەتەن

بە بێ تۆ عالەمی دڵ، غەرقی دەریای یەئس و حیرمانە
 تەماشاکە شەپۆل ئەوێرۆ چلۆن سەرپێژی چاوانە
 عەجەب تۆفان دەره، حیسبی شەبابم هەلەچی دايم
 لە قەلبی پەر خرووش ئەسیرینی چاوم لە علی رومانە
 دە (لە) ئافاقی ئەمەل ئەوێرۆ سەرابە وەسلی تۆ دوورە
 لە بۆیە فەلسەفەیی ژینیی لەبو من بوۆتە ئەفسانە
 جوانی و نەشئە و شەوقی حەیاتم بێ تۆ بەر بادە
 بەھار رابرد و ھاوین ھات و پاییز، وەقتی زستانە
 خولاسەیی مەقسەدی من زولفی کال بوو، بۆیە لێم گێژە
 سەراپا فکەر و حیسب میسلی زولفی خاوی جانانە
 لە شەریان و وەریدی جیسمی فانی من وەکوو خوینە
 مەلالی چاوی مەخموررت دەکا دەوران و سەیرانە
 بەلێ هەللاجم و ئەوێرۆ ئەسیری رەنگی بێ رەنگینم
 بە سەودای تۆو مەستم، چونکە چاوت داویبە پەیمانە
 ئەسیری حوسنی تۆ چۆن مەعکەسی ئەنوارى لاهووتە
 لە تاریکی و جوودی کونجی ناسووت روژی تابانە

چرای فکرم له وی دایم ده کاتن ئیتیباسی نوور
 میسالی پیری مهی خووران له جامی له علی مه یخانه
 له سه حران میرغوزاری عالهمی نه رواجی عیلین
 شه هه نه شاهمی و یوو خه یالی فکری سه ربازیمه تاقانه
 موحیتی من فه له ک بوو نه و جی قودسیهت نیشانی دل
 موننه زه بووم له پابه ندی فسوونی جیسم و خو مخانه
 که ته قدیری نه زهل و اهات نه سیری چاوی جادووت بم
 ده سیجنی تهبعی جوانان روحی پاکم به ندی زیندانه
 چلو ن تهبعی به شهر مه خلو و قی خاکی پاکی تینهت بوو
 هبووتی کوردووه فکرم روحم هاتوته هیلانه
 له نیو دنیای خالی هه لباردی پاشی ته دقیتی
 له جه رگه ی ئاسیادا مه ئمن و مه ئوای شاهانه
 چه من شین و سه من خووش بین و دایم مهستی نه زه هاره
 به شاخ و داخ و چوم و کانیه کان سه رتاقی ئیرانه
 له وی دایم ده نووشی باده ی سه ودا، سبه ینان زوو
 به پیاله چاوی نیرگس بولبولی ئاشننه هه یرانه

له وی تیرئاو ده بی خولیا ی جوانی و رووحی غه مگینان
 ئوفوولی ئه رغه وانی روژووی پاش مانگی تابانه
 که خاکی پاکی وی لانکه له بو ئیستانی باپیرمان
 له سه ر قه بری جه وانان دیده یی شللیه گریانه
 ته ماشای هه ر قه دی داری مه که ئه ورو به گیان سه ختی
 که ئه و شینایه یادگاری قه دیمی دایکی کوردانه
 له وی ئه ورو به بی تو ده رده داره دایکی سه رشیت
 به بی تو ده زگیرانت فاته چاوجوان دیده گریانه
 ئه وی مولکی قه دیم و مه وته نی ئه جدادی پیشووته
 به مه ردی! مه ی رووخینه چون هه ریمی مولکی بابانه
 به عیلم و مه عرینه ت تیرئاو بکه فکری جوانیت تا
 ده گه ل شه و قی به جووته موته فیق بن مه رد و مه ردانه

وه ره قیک له دهفته ری خاترات

فیدای چاوت عه زیزم، ئه ورو که حالم په ریشانه
 له دووری تو دوو دیده م غه رقی خوینه به حری عوممانه
 عه جه ب! کورپه ی دلّم نادا هه دا، شه وگاری ته نهایی
 نه باتی قه نندی لیوی تو ی دهوی بیچاره بی زمانه
 به ناز ساتی وهره دستی بنی سهر قه لبی مه جرو وحم
 خه ناوی بی به سووری په نجه کانت ره نگی مه رجانه
 ئه گهرچی توله قه ومی خو ش نیهادی پاکی بی باکی
 به لام جانم، له ماله نگو یه وا چند ساله میهمانه
 زیانت چونکه نازانی، به ئیما شه رچی حالی کرد
 که باباه جه رگی من بیبه، هه ناسه م بوئی بریانه
 ته به سوم که! وه ده رخنه موعجزی بو عالمی ئه ورو
 له حوقه ی شه کره زارت، لیوی له علت کانی دهندانه
 نقابی رووت ده بینی کون کونه وه ک قه لبی خوینیم
 بلا خو شاهیدی سده که مه جرای تیری موژگانه

دریژن هه ره وه کوو زولنی سیاهت.....^(۱)
 که قوبه ی سینه یی سافت دوکان و باغی سیوانه
 له سه یرانگاهی گولخانه که هاتی روژی پینج شه نه
 بوتی مه خمووری چاوت، شه ققی کرد سه د تاق و کاشانه
 دلت به ستم به ئه فسوون، ئه ی کچی روومی! چ فه تانی!
 مه گه ر دایکت ئه توئی نیو ناله بو ته لیس و ئه فسانه؟
 وه کوو ئاهووی خه تا گه رچی ئه تو نارووی له پیش عاشق
 خه تایی چاوی سه ییاده، که بولبول نایته هیلانه
 ده فکری شار له ژیر داره، گولی ته رده چه مه ن روژیک
 دو لیوم باده یی له علی له بی توئی برد نه په یمانه
 مه لاحت خه تمه سه ر تو گه رچی وه ک نیوت له چاو دووره
 له بو شه و قی دوو کولمی پر فسوونت تازه دیوانه

مسته فاشه و قی

ژین ژماره ۷-۲ ی کانوون ثانی ۱۳۳۴

۱ - به شی کوتایی ئه و که رته مان بو ساغ نه بووه.

له بو کوردان

له مولکی کورده کان ئه ورو ته پ و مژ هینده په یدا بوو
 ده لسی حه شری خه زانه یا له روژئاوا، خوړ ئاوا بوو
 که پووری بیکهس و خوشکی هه تیوت چاو به فرمیسن
 که مالی باب و باپیرت سه راپا چول و روو خا بوو
 ته ماشای ده زگیرانت که، به کیردی دوشمنی نامهر د
 درپا بوو دامه نی پاکی و به هیجران قه لبی سووتا بوو
 له ژیر زنجیری زولسم و بهندی ئه خسیری چ مه جزوونه
 ته ماشای دایکی مه حیووت بکه چون دهستی به سترابوو
 که مولکی موکریان^(۱) و شاری سابلاغ بی تو خاپووره
 له سه ر قه بری جه وانان چاوی نیرگس غه رق ده خوین دابوو
 سه راپا مه وته نی ئه جدادی پیشووت جا ته ماشا که
 له بوچ رووخواه؟ بوچ سووتاوه؟ کاکت بوچی خنکابوو؟
 ته ماشا که که کانی قولقولاغی^(۲) سوور و سووراوه
 ئه وه گه رمه برینی کاکته چون لیره کورزا بوو

۱ - موکری، کوردستانی ئیرانه، سه ر به ئازه ربایجانی که ناو دنده که ی شاری سابلاغه.

۲ - کیوی که له لای روژه لاتی سابلاغی.

له مولکی خوشه ویستی تو ده خوینی کوند سبه ینان زوو
 که «ئی کوردی فه قیر! تا که ی ده نووی ههسته چ قه و مابوو؟»
 له بوچی تو ده نووی و خه لکی بیگانه به چالاک،
 بیهستن دهستی پرزوررت، مه گهر مهردانه گیت و ابوو؟
 له نیو کوردان که سیک مولکی نه بی، خو نوکهره بی شک
 له سه ره خه لقی له بهر مولکه که ئه مری ئیوه موجرابوو
 به بی مولکی وه تهن، ئه ی قهومی کوردی لیت یه قین بی تو ش،
 به ئه خسیری و زه لیلی سه ره ده به ی عومریک که بو ت مابوو
 ده گهل شهوقی و هرن ئه ورو هه تا کوو فرسه توو ماوه
 به عیلم و مه عرینه ت تیژئاو بکه ن مهوتهن، که روو خابوو^(۱)

۱ - دوکتور شهوقی ئه م دوو پهراویزه ی بو ئه م دوو شیعه ره به تورکی داناوه که کردوو منه وه کوردی.

مه گهر لیم عاجزی؟

له من بوچ زیزی عه مرم؟ چاوه کانم، ماهی تابانم
 ته ویلت بوچی گرژه^(۱) یا چ قه و ماوه، چ تاوانم
 له پیشاپیشی تابووری مژت، ههر دوو بروت که چ بوو
 ده لسی بو تپی عاشق زولنه قاره تیغی برورانم
 که مهندی زولنی خاوت چونکه بازو به ندی بازوومه
 چ حاجت چاو که ژالی تا به نه فسوون بهستی ده ستانم؟
 نه گهر له یل و نه هاران، ئاه و ناله م خه وره ینوو بی^(۲)
 مه لامهت بهس بکن چون من غه ریب و خانه ویرانم
 ته له سمی گهنجی حوسنی تو، موعه ممای عالمی کوئه
 له حه للی وی به سهر چوو عومرم و هیشتاکه ههر جوانم
 که نه رمین باوه شی تو، بیسکه یه بو قه لبی مه جرو و وحم،
 به له نجه لسی گهری ساقی! هه دادا توفلی گریانم
 به لی شه و قی که کورده، چاو به خوینه، قهت هه دانادا
 به خوینی چاوه کانم سوور بووه چاکی گریانم.

۱ - له «ژین» دا (کوژه) نووسراوه پیم وایه (کووزه) به مانای چین و چرچی نیو چاوانه.

۲ - ئەم کەرتەمان ئاوا ساخ کردووە / ویراستار

غزه ل

قازی له تیف

له ژینی ژماره ۷ پارچه هه لبه ستيکی قازی له تیفی باوکی دوکتور شوقی، چاپ کراوه، پيم حه یف بوو خوّم له م غزه له ببویرم و وام به باش زانی لیره دا، پاشکووی شیعره کانی دوکتور شهوقی بکه م.

شاعیری کوردان! مه کهن به حسی عوزاروزولنی یار
 به حسی به حسیکی بکه ن بو کورد، له مه و پاش بیته کار!
 تاینه ی کوردان له گورج و ئهرمه نستان زورتره
 حاکمی خویمان نه بوو، نیویان نه هاته نیو شمار
 تاینه ی جاف، سهیدی به رزه نجه، شیخی تاله بان
 سه د هه زار نه فسیان هه یه، بو دین و دنیا زور به کار
 ساحبی قوناغ و سنره، ساحبی ئه نعام و خوان
 مالی وان مه ئوایه بو ئیسلام و بو ترک و ته تار
 مه عدن و کانی که ره م کورده شو جاعه ت ئیرسیان
 ئاسمانی مه که ره مه ت، به حری سه خا، عه ینی وه قار
 روسته می گورد - کورد بوو، به رمه ک کورد و مه عنی زایدی
 کورد بوو، ناوی وان هه موو سه به ته له سه فحه ی روژگار

باخسوس شاعیر له وان، بهنده که می ته عداد بکه م
 مسته فا به گ، شیخ رهزا، نالی، وه فایبی و چاومار
 عالم و عه للامه ئه غله ب قهومی کوردی بوون وه کوو
 سه عدی ته فتازانی و سه ید شه ریف، مه لای حه کار
 حه زره تی مو فتی زه هاوی، زوو له به غدایه ده بوو
 حه یدهری زاده، جه نابی شیخو ئه سلامی ئه نام
 یه عنی ئیبراهیم ئه فهندی، قوتبه بو جمعی کو بار
 کانی عیلم و روژی دانیش، گه وه هری به حری وجود
 جوود و به خشینی به خه روار، فهزل و ئیحسانی به بار
 ذاتی وه ک شیخ قادری ته شریفی ئه ورو لیسه به
 جوزوی ئه عیانانه، لاکن کاله بو کوردی هه ژار
 به حری عرفان، عه ینی ئیحسان، سه دری دیوان، فه خری دین
 نو تفه بی تاها و یاسین، ئه رجمه ندی زی وه قار
 شه خسی وه ک عه بدولسه مه د مولایی که رکوکوی، خودا
 عومری پی دا، موسته حقه کورد به ئه و که ن ئینتخار
 له و زه مانه ی ها ته ئیره، قهت له من غافل نه بوو
 لوتف و ئیحسانی ده گه ل من بوو، هه موو روژی هه ژار

که ده هات حالی ده پرسیم، ده فعی غه می لیم ده کرد
 که ده چوومه مه نزللی، بو خوار دنی شام و نه هار
 سه د هه زار ره حمهت له ئه م باوکه، که وی ته علیم کرد
 سه د هه زار ره حمهت له ئه م دایکه، که وی هینایه کار
 خو خسووس مه لاسه عیدی کورد له ئیستامبوللی یه
 خووی به دعی رووی زه مانه، ئه و مه لای والاته بار
 چاکه ئه و زاتانه، ئه و ورؤ فرسه ته هیمهت بکن
 مه جلسیکی مونقه عید کن تانه بی کورد تارومار
 هه رکه سی تابع نه بی به و مه جلسه من زامنم
 پاش عتووباتیکی زور دهی هیمنم و دهی ده م له دار
 خو ئه گهر بیتوو ئه من راهی بکن بو ملکی خو م،
 کوردی ئیرانیش هه موو سه ف سه ف ده که م، هه روه ک قه تار
 هه ر چلوونی رای مه جلس بی وه هایان پی ده لیم
 سه د هه زاران بایه عین بو ئه مری ئه و پیری هه ژار
 ئه ی «له تیف» حه ینه که تو لیره غه ریب و بیکه سی
 وه رنه بو ئه م مه سه له فه ردی وه کوو قوتبی مه دار

ئهم شیوازه به زاراوهی سنهیی گوتراوه

هه موومان^(۱)

بو مچهی قازی

کوردان وهرن به یه کو دەس به دەس بدەین
 بو کو مەله هه ژاره که مان با له ناو نه چین
 خه لتی له ژیر سییه ری عرفان هه ساوه ته و
 ئیمه خه ریکی من من وتوتوی جه هاله تین
 بیژگه له کو مەلی کورد، کهس نه ماوه ته و
 ژیر دهستی یی ئه م وئه و کا به ناوی دین
 دینمان له دینی خه لتی به قووه ت، مه تین تره
 له م ریگه داگه لی له پیشه وه ههین و مه زن ترین
 کو مەل به عیلم و دین و مه عه رفه ته و به رز ئه بیته وه
 وهرنه له ژیر چنگی جه هاله ت ده په رتو کین
 ژیر ده سته یی له بو کورد شینه، زه لاله ته

۱ - ژین ژماره ۲۱ هه ژدهی حوزیرانی ۱۳۳۵ - داوه ئه رده لانی - ئیستامبول. داوه
 ئه رده لانی هه مان دوکتور محهمه دی میهری موفتی زاده یه که خاوه نی گوواری
 کوردستان له ئیستامبول بووه.

بوچی له ژیر ئەمەری خەلتی بمینین ئەسیر بین
 ئەقوام بە ئەمەری حەزەرەتی ویلسون خەلاس بوو
 سەربەستە، حووررە، ویللە له زنجیری ئاسنین
 وەختی قسە ی هەلیت و پلێت رووی برایە وە
 با، سا، له کاسە لێسی هەموومان رەها بین
 هەلسین و میلله تی کورد بەرز بکەینە وە
 کورمانج و کورد و لۆر بە یە کە و ئیتفاق بکەین

وتاره‌کانی دوکتور مسته‌فا شوقی قازی‌زاده

وه‌ته‌ن

له خه‌لته‌تی چه‌زهره‌تی ئاده‌م، که ئینسانی حازری همه‌وو نه‌وه‌ی وینه،
دو‌نیا وه‌کووله‌کتیبی موقه‌ده‌س دا نووسراوه، سه‌راپا چۆل و دیم و لپره‌وار
بوو. به‌غیری وشه - وشى با وگوره‌گوری ره‌عد و خورپه‌ی چۆم و دریا‌یان و
زیره و زیرۆی (زریوه‌ زریوی) داعبا‌یان شتیکی دیکه له سه‌ر ئه‌و عه‌رزه
وه‌سیعه‌ی مه‌وجود نه‌بوو، سه‌راپا چۆل و واحیده‌لته‌هار.

ئه‌وی ده‌می چه‌زهره‌تی ئاده‌م هاته سه‌ر ئه‌و ئه‌رزه، چۆن له‌وی به
موقته‌زیاتی خودای، مه‌ئموور بوو که (به) عه‌ولادی خو‌ی، ئه‌و سه‌حرا
واسیعه‌ی مه‌عموور بکاتن، تاوه‌کوو له نیۆ زریه‌تی وی دا، هه‌ندیک
وه‌حدانیه‌تی خودای بزنان، وجوودی وی ته‌قدیس بکه‌ن. چه‌دییسی
قودسی خودا ده‌فه‌رمی: کنت کنزا مخفیا فاردت ان اعرف. یه‌عنی: ئه‌من
وه‌کوو خه‌زینه‌ی پیش چاوان ون بووم، که‌ینم لی‌بوو عه‌بدی من بمناسن...
ئاوا بوو دنیام خه‌لق کرد.

جا له‌به‌ر سرری ئیلاهی به‌زه‌مانیکی که‌م له‌دایک و بابیکی، زۆر که‌س
په‌یدا بوون و سه‌بر سه‌بر رووی دنیا‌یان گرت. بلا‌ئه‌وان وه‌کوو ئیمه‌خانوو و
شاریان نه‌بوو، جووتیان نه‌ده‌زانی، لیبا‌سیان له‌به‌ردا نه‌بوو، وه‌ک مه‌یمرونان
به‌میوه‌ی داران و ره‌گی گیایان به‌ری ده‌چوون...وله‌به‌ر شیدده‌تی سه‌رمای

زستانی و گهرمی هاوینی، وه‌حش و درندان، زوریان مردن، متفه‌رریق بوون. وئه‌گهر ئه‌و ئینسانه‌زه‌عینانه به‌ئه‌وجوره‌ی مابان و له‌بو‌موحافیزه‌ی خو‌یان له‌قه‌وه‌ی عه‌قلیان ئیستفاده‌یان نه‌کردبایه، ئه‌ورپوکه‌ممکین بوو ئینسانیک له‌سه‌ر دنیایی نه‌بی.

مه‌علوم بووکه‌ئه‌وده‌می زه‌رووره‌تی ئیحتیاج، ئینسانی مه‌جبور کرد که به‌خچی حه‌ته‌لمه‌قدور له‌موقابیل دوشمنی خاریجی رابوه‌ستن. له‌دوایه‌له‌مغاره‌و هلو‌لی داران‌دا وه‌خچر بوون و عایله‌یان ته‌شکیل کرد و له‌به‌رد و داران، بو‌مودافیعه‌ی نه‌فسیان ئه‌سله‌حه‌یان ساز کردو به‌و نه‌وعه، مه‌رته‌به‌ی ئه‌وه‌ل مه‌ده‌نییه‌ت، په‌یدا بوو.

لاکین ئه‌وه‌ش له‌موقابیل ئیحتیاجاتی ناموته‌ناهی ئینسانی کینایه‌تی نه‌ده‌کرد و شه‌و و روژی ئیحتیاجی ئینسانان روو له‌زیده‌یی بوو. مه‌جبور بوون له‌قه‌وه‌ی عه‌قلیان ئیستیعانه‌بکه‌ن و ده‌فعی ئه‌و ئیحتیاجانه‌بکه‌ن و ئه‌وه‌بوو که مه‌عه‌نیان که‌شف کرد و لیباسیان دروست کرد و حه‌یوانی وه‌حشی، وه‌کوو ئه‌سپ و گاو و گامیشیان رامی خو‌یان کرد. هه‌تاوه‌کوو ئیحتیاجی سه‌فه‌ر و ئیحتیاجی جووتی و خواردن به‌وان ته‌ئمین بکه‌ن. ئه‌وه‌ته‌به‌قه‌ی دویمه‌ی مه‌ده‌نییه‌ته‌و له‌ئه‌و دهره‌دا حه‌قیته‌ته‌ن عایله‌ی به‌شه‌ر که‌میک رفاهی په‌یدا کرد. لاکین چونکه‌ئینسان به‌تایبه‌ت مه‌جلووبی حیرس و ته‌مه‌عن و له‌بو‌ئه‌وه‌ی که‌به‌ئه‌زیه‌تیکی که‌م، سه‌عاده‌تیکی زور

په‌یدا بکه‌ن، هه‌لستان ده‌ستیان کرد به‌ خراپی و چاویان له نیعمه‌تی جیرانی خو‌یان بری که تالانی بکه‌ن و مالی زور په‌یدا بکه‌ن. و به‌و نه‌وعه ئینسان بو‌ جه‌لی مه‌ننه‌عت، بوون به‌ دوشمنی یه‌ کتر و ده‌ستیان به‌ شه‌ر و پیاو کوشتان کرد و به‌و نه‌وعه‌ی حیسی برابه‌تیا له فکر چو‌وه. نه‌و که‌ره‌ته‌ی ئینسان مه‌جبوور بوون که به‌ موته‌فیتی نیعمه‌تی خو‌یان له موقابیلی یه‌ کتری موحافیزه بکه‌ن و نه‌وه بوو که عه‌شیره‌ت و نه‌قوام په‌یدا بوون، واهمه‌علووم بوو که نه‌وه مووه‌زویه‌ته‌وسه‌عی یه‌ له بو‌ته‌ئینی ئیستراحه‌تیش، فه‌قه‌ت به‌و دوو شتانه ممکین ده‌بی:

۱- ته‌داره‌ک کردنی له‌وازماتی حه‌یاتیه

۲- موحافیزه له‌دوشمنی خاریجی

له‌وازماتی حه‌یاتی ئینسان

ئیمه‌ده‌زانین که ئینسان به‌ خواردن و پی‌خه‌ف و لیباسی موحتاجه و نه‌وانه‌ش ممکین نابی‌که به‌یه‌کی بیته‌جی، ده‌بی‌یه‌کیک خه‌یات بی، نه‌وی دیکه که‌وش دروو و به‌کیکی دی جووتیر بی. که‌وش دروو له موقابیلی که‌وشی خو‌ی له جووتیری ده‌غلی بکری و جووتیریش له موقابیلی ده‌غلی له خه‌یاتی لیباسی بستینی هه‌تا وه‌کووه نه‌جووتیر بی لیباس و نه‌خه‌یات بی‌ده‌غل و نه‌که‌وش دروو بی لیباس بمینی. وله‌وه‌ش ته‌قسیمی نه‌عمال هاتووته وجود، که ده‌لین:

(ئینسان مدنی الطبیعه) مه‌عنای وایه له بو‌ده‌فعی ئیحتیاجی خو‌ی ده‌بی
له ره‌فیع‌ی خو‌ی مه‌زه‌ره‌ری معاونه‌ت بی‌ی.
وا ئه‌وه‌ش بنه‌مای مه‌ده‌نییه‌ته و به‌س.

موحافیزه له دوشمنی خاربیجی

ئه‌وه‌ش دیسان به‌ پیاویکی ممکن ناب‌ی، چونکه ئه‌و به‌ ته‌نانه‌ له
موقابیلی درنده‌ی وه‌ک شیر و پلینگ و نه‌له‌ موقابیلی دوشمنی بنی نه‌وع‌ی،
خو‌ی بی‌ موحافیزه‌ ناکری‌.

جا له به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌جبور بوون که چه‌ند که‌سیک وه‌خرپین و ئه‌و
دوشمنانه‌ ده‌فیع بکه‌ن. بلا ئینسان ئه‌و وه‌خته‌ی ده‌توانن پیکه‌وه‌ بژین که
ئیرتیبات و تیکه‌لییان بی‌ی. ئه‌و تیکه‌لیه‌ش به‌ خزمایه‌تی یه‌وه‌ یا خود
هاوزبانی یه‌، که ئه‌ویش ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر خزمایه‌تی. مه‌سه‌له‌ن که‌ پیاو بو‌ی
ممکین بی‌، ئه‌لبه‌ته‌ ده‌گه‌ل خزمی خو‌ی ده‌ژی و قه‌تعه‌ن ممکین ناب‌ی که
کورد ده‌گه‌ل عه‌ره‌بیکی که‌ زبانی وی نه‌زانی، هه‌تا هه‌تایه‌ بژی و له به‌ر ئه‌وه‌ی
بوو که‌ خزم و ئه‌قره‌با وه‌خرپوون و له‌بو‌ده‌فعی ئه‌و ئیحتیاجانه‌ی که‌ عه‌رزم
کردن، عه‌شیره‌تیکیان دانا و ئه‌و عه‌شیره‌ته‌ش زور بوون، دوو عه‌شیره‌ت،
گه‌لی عه‌شیره‌ت... نیهایه‌ت قه‌ومیکی لی‌ په‌یدا بوو. و ده‌حه‌قیقه‌ت دا هه‌ر
میلله‌تیک که‌ عیباره‌ته‌ له‌ئه‌و هه‌مووه‌ عه‌شیره‌تانه‌ خزمی یه‌کترین و
ئه‌رازی یه‌کی که‌ له‌بو‌ خو‌یان گرتوو هه‌ته‌نی وانه‌.

چلوڼ خانه واده په ک، په عنی ژن و پیاوړیک به بی مال ناژی و عه شیره تیک له بو ته ئمینی ئیستراحه تی خوږیان ملکیکیان پی ده وی که مه ری لی بله وهرین و جووتی لی بکن... ئه لبه ته قه و میکیش، بو ئه وه ی له سهر دنیا بمینی ئه رزیک پی لازمه، ئه و ئه رزه عیباره ته له مه جمووعه ی مولکی ئه و عه شیره تانه.

ئه گهر و ابوو، به مولا حزه ی وه ی که ئه من کوردم، ئه رزی من کوردستانه و وه ته نی ره نگینی منیش ئه وی یه. وه به مولا حزه ی وه ی که ئه من عه شیره تم مولکی من سا بلاغه و مه لاهزه ی وه ی که فهدم ماله من له سا بلاغی یه. ئه گهر و ابوو مه عنای وه تن مه و هووم نییه و موحیبیه تی وه تن وه کی پیغه مبه ر(س) فهدموویه تی: (حب الوطن من الایمان) لازمه. په س وه ته نی ئیمه عیباره ته له مه جمووعه ی مولکی ئه و عه شیره تانه که هه موو پیکه وه خزمن و هاو زبائن، و له بو مو حافیزه ی مه و جوو دیه تی خوږیان، به لکوو چند هه زار سال له ئه وه ی پیش، وه عده و قه ولیان کردووه که پیکه وه بژین و له موقابیلی دو شمنی خاریجی پیکه وه حه ره که ت بکن، و له بو ئیمه له باب و با پیرمان به میرات به جی ماوه و ده بی ئه گهر ده مانه وی کوری بابی خو مان بین، قه ولی وان نه شکینین و حمایه تی مولکی یه کتری بکن، چونکه هه موومان خزمین. به ئه و نیشانه ی که حیسمان، فکرمان، ئه خلاقمان، عاده تمان، مو شته ره که. ئه گهر بیتو قسه ی وان به جی نه هینین و مو دافعه ی

یه‌کتری نه‌که‌ین، چمان لی‌دی؟ به‌بی‌شک، هه‌مورمان ده‌بین به‌یه‌خسیری
 نه‌قوامی دیکه، که‌چاو‌یان له‌مه‌مله‌که‌تی خو‌شی ئی‌مه‌ برپوه. و‌ئه‌میش
 پیم‌وايه‌ پیاو‌که‌ پیاو‌بی، پیی‌عه‌یبه‌مالی خو‌ی به‌حیزی به‌جی‌بیلی و
 حه‌ره‌می خو‌ی به‌ره‌للا‌بکاو‌بیته‌نو‌که‌ری خه‌لکی. عه‌ره‌ب ده‌لی:

فاختر لئفسک متر لاتعلوبه

اومت کریماتحت ظل القسطل^(۱)

به‌س وه‌ته‌نی ئی‌مه‌مه‌علوومه، حازر و‌مه‌وجوده، ئه‌و به‌س کوردستانه،
 می‌هدی زه‌ووری مه‌ده‌نیه‌تی عاله‌مه. جه‌مشید و‌فه‌ریدوون و
 که‌یخوسره‌وی ئی‌مه‌به‌نای حکوومه‌تیا‌ن دانا، رو‌سته‌می ئی‌مه‌نموونه‌ی
 شو‌جاعة‌تی باب و‌با‌پیرمانه. ملکی ئی‌مه، وه‌ته‌نی ئی‌مه‌یادگاری جه‌مشیده،
 فه‌ریدوونه‌که‌یخوسره‌وه و‌ئه‌وان له‌مه‌جلیسی شاهانه‌ی خو‌یان به‌
 نامووسی خو‌یان سو‌یندیا‌ن خو‌اردووه‌که‌حیفزی بکه‌ن. ئه‌لبه‌ته‌ئیمه‌ش
 حیفزی بکه‌ین و‌ده‌بی‌قسه‌ی وان نه‌شکینین، هه‌تا‌کوو‌عاله‌م ته‌عنه‌مان نه‌کا.
 له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌وه‌ته‌نمان حیفز کرد، له‌بو‌ته‌ئیمینی ئیستراحه‌تی
 خو‌مان ده‌بی‌سه‌عی بکه‌ین و‌وه‌کوو‌قه‌ومی دیکه، به‌واسیته‌ی زو‌ر شتی

۱ - ئه‌م شیعره‌عه‌ره‌بییه، مام‌وستا بو‌ژئه‌سه‌لان کردویه‌به‌کوردی، به‌م جو‌ره:

بو‌خو‌ت جی‌گه‌یه‌ک هه‌لبژیره‌که‌پی‌پایه‌به‌رز بیت

یانیش پیاوانه‌له‌ژیر تو‌زی شه‌ردا‌بمره

تازه زه‌ووری ملکی خو‌مان، مالی خو‌مان، ئاوه‌دان بکه‌ین، ئه‌گه‌ر وابکه‌ین
ده‌ژین وه‌ئیلا ده‌مرین، و یا خو‌ده‌بین به‌یه‌خسیر.

زان صرصر شمال و زان آتش جنوب
«شوقی» وطن خراب و گلشن ارغوان شود^(۱)

۱ - ئه‌م شیعره فارسی‌یه‌شی به‌م جو‌ره‌کردوته‌کوردی:

به‌و بای سه‌رسه‌ری باکوور و به‌بای ئاگری باشوور
شه‌وقی ولات و یوان و گولشه‌ن به‌ئه‌رغه‌وان بی‌ت

وه زعیه تی ئیمه کوردان دهعه سری حازردا

ئه وئستا که دهه عالم دانه ساسی عورف و عاده تی کوئه، به ته پره قی زه مانه و پیشکه ووتنی علووم و فنوونی تازه که ههر یه کییک له وانه خاریتو لوعاده فکری ئینسانیان ئیشغال کردووه، سه بیره سه بیره ته کامولی کرد و له بو سه عاده تی بنی به شهر، عالمان له و هه مووه قه ووت و ته ئیسیراتی ته بیعی یه به نه و عیکی (محیر العتول) ریگای ئیستراحه تی ئینسانیان ته ئمین کردووه. بهس، له بو ئیستراحه تی ئینسانان بوو که ری ئاسن (شه مه نده فهر) و که شتی بوخاری، له پاش ئه و هه موو مرشه قته ت و ده ردی سه ریه ئیجاد کرا. به واسیته ی وی ریگای دوور نزیک بووه، مشه قه تی سه فه ری زه مانی قه دیدیم، که ده بوایه به پشتی ولاغی بکری، به ته واری له دنیا یه - غه یری مه مله که تی به ده ختی ئیمه - هه لگیرا، و بو ی ممکن بوو که خانه واده ی نه وعی ناده م به ئاسانی له گه ل یه کتری تی که لی په یدا بکه ن و له جیرانی خو یان شتی تازه فی ربن و له شاری یه کتری هاتو و چۆ یه بکه ن و به نه وعی توجاره ت بکه ن و مالی خو یان ئاوه دان بکه ن.

له لایه کی دی ههر ئه و عیلمه و فه نه بوو که له بو چاره ی به عزه موسیبه تیکی که ده پیشوودا، به په نجه ی غه داری خو ی زور مه مله که تی خراب کردبوو، چرای چه ند هه زار مالی کووژان دبووه، ده روو ریگایه کی

راستی دۆزییه‌وه و له بو ناخۆشی و دەرده‌داریان، عیلمی ته‌بابه‌ت - وه‌کوو پیغه‌مبه‌ر(س) فه‌رموو‌یه‌تی: (کل داء دواء) - دهرمانیکی تازه‌ی دییه‌وه و له سه‌ره‌ری زه‌عینی ئینسانی ره‌فع کرد.

ئینسان ده‌توانی بلی که زور موسیبه‌ت و دهردی پیشوو، نه‌وو‌ر ته‌واو ده‌فع کراون. به‌س مه‌علووم بوو زه‌مانی ده‌ئستا، خولاسه‌ی سه‌عی و غیره‌ت و که‌شنیاتی چه‌ند سه‌د ساله‌یه، و نه‌وه‌مووه ته‌ره‌قییاته به‌ره‌و شتیکی تازه، ژیانیکی دیکه‌یان په‌یدا کردوو، و هه‌موو دنیا له ته‌رزی نه‌و ژیانه‌ی، به‌قه‌دری نه‌وه‌ی لازمه‌ ئیستیناده‌یان کرد. و نه‌وه‌بوو که نه‌وو‌ر که مه‌ده‌نییه‌تی حازره، یا خود مه‌ده‌نییه‌تی عه‌سری بیستوم هاته‌و جوو‌دی.

که‌وا بوو ئینسان ده‌توانی بلی که عه‌سری ویستا، خولاسه‌ی سه‌عی و ته‌ره‌قی نه‌وه‌مووه ساله‌یه و نه‌وان که‌سانه‌ی که نه‌ویستا ده‌ژین، ده‌یانه‌وی که ئاسووده و مه‌سه‌وود بن.

ده‌گه‌ل نه‌وه‌مووه پیشره‌فتیه، عه‌سری حازر له‌گه‌لیک شتاندا له‌دوایه‌ و عیلم و فه‌ن نه‌یتوانیوه له‌ئینساندا به‌عه‌زه‌ سفه‌تیکی خراب هه‌ل بگری، مه‌سه‌له‌ن حیرس و ته‌مه‌ع. نه‌ویستا فکری هه‌موو که‌س نه‌وه‌یه که رزقی غه‌یری خو‌یان برفینن و ده‌لین: نه‌من ده‌خوم نه‌تو مه‌خو! له‌و خسووسه‌ی دا، زه‌مانی پیشوو ده‌گه‌ل نه‌وه‌موو جه‌هله‌ی چاتر بوو، چونکه حیرس نه‌وه‌نده زور نه‌بوو، پیاوی فه‌قیر و میلیله‌تی بی‌ده‌سه‌لات دایمه‌ن موخافیزه

ده‌کران. بلا‌ئه‌وویستا وانیه (مع‌التاسف)، وه‌کوو ده‌لی: (فلک زده و از هر طرف سنگی)^(۱). ئه‌وانه‌ی که به زه‌عینی مان له هه‌موو ته‌ره‌فیک‌ی ته‌ه‌رووزیان بو‌ده‌کن، به‌ته‌مه‌عی کراسی به‌ری ده‌کووژرین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لازمه، بی‌ده‌سه‌لاتان له بو‌موحافیزه‌ی حه‌یاتی خو‌یان، زو‌رت‌ر ته‌قه‌لایه‌ بکه‌ن تا وه‌کوو نه‌مرن. به‌لی له‌عه‌سری حازر، ئینسان یا ده‌بی‌سه‌عی بکا بژی یا خود که ته‌مه‌ل بوو به‌ری.

جا به‌ئه‌و مولاچه‌زه، ئه‌من پیم‌خو‌شه‌که‌میک ئه‌حوالی خو‌مان ته‌ماشا بکه‌م (مع‌الممنونیه) ده‌بینم که قه‌ومی من یه‌عنی کوردان، میلله‌تیکن موسته‌عید و وه‌ته‌ن په‌روه‌ر و دايمه‌ن له‌بناغه‌ی تاریخیان هه‌تا ویستا که چوار هه‌زار سال‌رابردوو، و ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زو‌ر قه‌ومی جیرانیان وه‌کوو ئاسووری و بابیلی و سایره‌که مه‌حوو بوون و ئه‌وو‌رۆکه که سیان لی نه‌ماوه، ئه‌وان به‌واسیته‌ی ئه‌و حه‌میته‌ی که هه‌یانه‌ه‌ر ماون و هه‌م وه‌هامان که ئینسان ئه‌وو‌رۆ ده‌توانی بلی کوردستان هه‌یه.

ئه‌و کوردستانه‌که خه‌لکی وی هه‌موو عه‌شیره‌تن، پیاون، به‌غیره‌تن، موسو‌لمانن، ساحیب‌نامووسن، مه‌دره‌سه و فه‌قی‌یان هه‌یه، ئه‌سپ و ماینی حدوود ده‌به‌خشی.

فه‌قه‌ت چ فاییده؟ ئه‌وو‌رۆ له‌دنیا‌یه‌ دوور ماون و له‌فکری خراپی

خه لکی که له حه قی وانییان هه یه، ته مامه ن بی خه به رن. هه تا ویستا چون له روژئاوایه (مه غریب، فهره نگستان) دوور بوون، ئاگایان له هیج نه بوو و وایان ده زانی که وه کوو پیشوو ده توانن له مالی بابیان راحت بمینن. بلا ئه ورو (مع التاسف) زه مانه وان نه ماوه، جیگایان خراپه، به چاکی ناتوانن راوهستن، له بو ده فعی نامووسمان، وه ته نمان، مه جبوورین که ئیمه ش وه کوو خه لکی به غیره ت بین، به قه وه ت بین، ئیلمان هه بی، به خه به ر بین، وئیلا ده مرین.

به لی براکانی من! نه من کوردم وبه وهی فخر ده که م، بلا چ بکه م زه مانه به تو بزی ئیترارم پی ده کا که بلیم، ئه ورو قهومی ره شی وه حشی ئافرینای گهرم، به واسیته ی عیلم وهونه ر له دنیا دا جیگایان هه یه، مه کته بیان هه یه، ری ئاسنیان هه یه، ده وله مه ندن، بلا ئیمه ده گهل ئه وهی که قه دیمین، ئه سلیمان نه جیبه، به دبه ختین و هیشتا له مه مله که تی خوشی کوردستانی به هه چه هه چه ی گویدر ئیژی دین و ده روین... له بهر بی عیلمی مردوو مان بی نوژی ده مری... له بهر بی حه کیمی دایکمان له سه ر مندالی وه فات ده کا... له بهر پیسایی چاو مان کویر ده بی، له بهر بی سه نه ته تی چه ند پوولیکی که به نه زیه ت وه گیر مان ده که وی به خو پرای ده ده یین به خه لکی... و نه گهر خودای نه خواسته واده وام بکا، سهروه تمان زایع ده بی و ملکمان له ده ست ده پروا و ده بین به نوکهر و به زه لیلی ده مرین... ژنمان فه ساد کراوه، وه کوو ئه و جاره ی فه ساد کرا.

فهقهت له بو ئیوه حهینه ده گهل ئه و شان وشه و که ته تان وا به فه قیری
 راههستن و به ته مبهلی مولکی عهزیزتان له دهست بدهن. ئه لبه ته ئیوه که
 ساحه ب شهرفن قسهی من له گوی ده گرن. وهرن تا زووه، له بو خاتری
 ئیسکی باب و باپیرانمان ئیتفاق بکهین و وه ته نی خوشمان قوربانی
 مه ننه عه تی ره زیله و کورسی ریاسه ت نه کهین، چونکه وه قه ته نگه... و
 دوشمن له غه فله تی ئیمه ئیستاده ده کا، (حی علی الفلاح) وه ئیلا په شیمان
 ده بنه وه، و ئه وی ده می هیچ فاییده ی نییه.

بعد از این گر بسر قبر من آیی تو، چنان می ماند

نو شد ا رو که پس از مرگ به سهراب دهند^(۱)

۱ - ماموستا بوژئه رسه لان ئه و شیعه ری ئاوا کردو ته وه کوردی:

له پاش ئه مه گهر بیته سهر گوژم وه کوو ئه وه یه
 نو ش ده رمان له دوا ی مردن به زوهراب بدهن.

ته‌ره‌قی دینمان ده‌وی^(۱)

چه‌ندیگ له‌وه‌ی پیش به‌واسیته‌ی روژنامه‌ی هه‌تاوی کورد، له‌خسوس
 فاییده و مه‌ننه‌عه‌تی مه‌کته‌ب، چه‌ند سه‌تریگم عه‌رز کردبوون.^(۲) ئاغا‌یانی
 موخته‌په‌م عه‌رزى ئیمه‌یان قه‌بوول فه‌رموو، وادیاره‌که‌ئه‌لحه‌مدولیا
 هه‌میه‌تی کوردان هه‌توته‌جووش. مه‌خسوس شوکر ده‌که‌ین، ئیمه
 موسولمانین، ئیعانه‌کردنی یه‌کترمان له‌سه‌ر لازمه‌هه‌تا پیغه‌مبه‌ر(س)
 فه‌رموو یه‌تی: «من نفس علی اخیه‌کریه‌من کرب الدنیا نفس الله‌عنه‌کریه‌من
 کرب یوم‌القیامه، والله‌فی عون‌العبد‌مادام‌العبد‌فی‌عون‌اخیه». یه‌عنی:
 «که‌سیگ له‌سه‌ر یه‌ی خووی، مه‌تله‌ب یه‌ی موسلمان و چونکه‌هه‌موو
 موسولمان پیکه‌وه‌بران - انماء‌المومنون‌اخوه - غه‌می دنیایه‌ده‌فع‌ده‌کا،
 غه‌میکی قیامه‌تی له‌سه‌ر هه‌لده‌گری و خودا ئیعانه‌ی عه‌بدی ده‌کا،
 مادامیکى ئه‌و ئیعانه‌ی یه‌ی موسولمانی خووی بکا.»

مولاچه‌زه‌فه‌رموون چه‌ن سال پیشتر له‌شاری سابلاغی و ئه‌ترافی وی،

۱ - ئه‌م وتاره‌له‌ژماره‌۳ گۆواری هه‌تاوی کورددا، که‌له‌تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۳دا
 بلاو بوته‌وه، چاپ کراوه. له‌م وتاره‌ده‌رده‌که‌وی که‌مسته‌فا شه‌وقی له‌سالی ۱۹۱۳ دا
 هه‌ر له‌سابلاغ بووه‌و په‌یودندی ده‌گه‌ل کۆر و مه‌کۆ فه‌ره‌ه‌نگی و رووناکبیری یه‌کانی
 کورد له‌نیستامبول دا هه‌بووه.

بو‌زانیاری پتر بروانه‌گۆواری کاروان ژماره‌۵۳ شوبات و مارتی ۱۹۸۷

۲ - بو‌زانیاری پتر بروانه‌گۆواری کاروان ژماره‌۵۳ شوبات و مارتی ۱۹۸۷

به چ جوریک عیلم وفهزل له تهرهقی دابوو و چند مه لای وه کورو عهلی
 تورجانی و مه لا پینجویینی و مه لای پیره باب و مه لا وه سیم، به وجودی
 خوځان عالمیان موزه یه ن فهرموو بوو، چند کهس له نه هلی ته ریتت و له
 پیرانی دل رووناک، به ئیرشادی خوځان ره ونه قیان به دینی ئیسلامی دابوو.
 ده گه ل ته نه سووفی حالی حازر له هه زار فه قی یان، مه لایه کی وا و له هه زار
 موریدان، پیریکی وانابی، بوچی؟ به بی شک ده فهرمون:

- چونکه وهقت هه تا دی خراپتر ده بی!

بلا ئایا ئیمه له موقابیل ویدا نابی حه ره که تیک بکه یین؟ ده بی هه روا
 مه ئیووس و نائومید بین؟ ئایا به خرابی نه وده می ته کلینی شه رعیمان له
 سه ر لاده چی؟ ره جاو لیده که م چلون کرمانجانی لادیی که له هه زاریان
 دوویان به ته واوی فاتیحا و نوژی نازانن، دروسته پیمان بلیی موسولمانن؟
 عوله مای ئیمه نه گه ر نه مر به مه عرووفییان له کن واجبه، بوچی به بی وهی که
 ئاغایه ک، سالی سه د ته غار گه نمییان نه داتی، تا فاتیحا و نوژیان پی بلین،
 دیاره که نه واکه متر فکری پاشه روژیان هه یه. کرمانجی فه قیر مردوویان، به
 ئیسلامی خوځان، به بی چه فوده مرن و ته لتینیان دانادری.

ئیمه هیچ نالیین که علمی دنیا یه بخوینن، ده گه ل نه وهش وامه که ن که
 عیلمی دینیشمان له ده ست بر وا. نه رمه نی ئیستا ئینجیلیان به کوردی
 ته رجومه کردووه، تو خودا نهی نه هلی ئینساف! کوردیک

که نه زانی محه ممد (س) کی بووه و له کوی وه فاتی فهرمووه؟ شه ریهت
چیه؟ چلون ده توانی دینی خوئی راگری؟ و له موقابیلی واعیزی فه ره نگیان
که به زبانی لووسیان، شه یتان هه لده فریوی، هه لئه خله تین؟

نایا نه گه زه مانه واده وام بکا، نیمه چیمان له خه لکی دنیایه زیاتره که به
دوو سی پشتیان ده گه نه موسولمانان، بوخوشیمان کافرن. له یه کیکیان
پرسی:

- نیوت چی یه؟

ده لی:

- نیتولا

- نیوی باپیرت چی یه؟

- پتروس

- نیوی بابی باپیرت؟

- ژورژ

- نیوی باپیری باپیرت چی یه؟

ده لی:

- محه ممد!

ده گه لئه وهی که سی پشتی پیشوویان موسولمان بووه، ئه ویستا کافرن.
عیلاجی ئه وده رده دوو که لیمه یه و بهس، کتیبی شه رعی به کوردی

قسه‌که‌ی ته‌رجومه بکری .

ئه‌ی بین حوجره‌یه‌کی فه‌قیی فه‌قیر، پاش بیست سال خویندن، تا بزانی چ
عه‌بیکی هه‌یه؟ به‌کوردی ته‌رجومه بکری و به‌دووسالان ئه‌و فه‌قیی فه‌قیره
فییری بی. مه‌قسه‌دی ئیمه ئه‌وه‌نده‌یه، نیشانی ته‌ره‌قی و به‌خته‌که ئاغای
محهمهد حوسین خانی سه‌رداری موکری^(۱) که خانه‌دانیکی نه‌جیبه و
حاکمی سابلاغی‌یه، به‌سیناتی حه‌میده‌ی خووی مه‌شغووله‌که‌ئه‌و
مه‌عرووزاتی ئیمه و مه‌فه‌وماتی روژنامه‌ی موخته‌ره‌می هه‌تاوی کورد له
قوتابی و خودا ده‌وامی بدا. و خسروسه‌ن که جه‌نابی مه‌ولانا حاجی
محهمهد سادق^(۲) عه‌زمی فه‌رمووه‌که له شه‌ره‌فکه‌ندی^(۳) مه‌دره‌سه‌یه‌کی به
بزانی کوردی بنیاد بکه‌ن، ئیمه دلمان ده‌جووشی و پر دله‌ خوین...

مولاحه‌زه فه‌رموون ئه‌گه‌ر قسه‌که‌مان خراپه، ویا زه‌ره‌ریکی بو دینی
موبینی تیدایه، ده‌گوویی مه‌گرن و ئه‌گه‌ر خووش و باعیسی
ته‌ره‌قی دینی ئیسلامی‌یه لاتنظر الی من قال وانظر الی مقال

۱ - سه‌ردار حه‌مه حوسین خانی موکری له زستانی ۱۵ - ۱۹۱۶ له لایه‌ن تورکانه‌وه
له دار دراوه.

۲ - مه‌ولانا محهمهد سادق مه‌شه‌پور به‌مه‌لای مه‌رزینگ یه‌که‌م مه‌لا بووه به‌کوردی
مه‌دره‌سه‌ی داناوه و ده‌رسی کوردی به‌فه‌قییان گووته‌وه.

۳ - شه‌ره‌فکه‌ند ئاواپیه‌که له روژئاوای بوکان و له نیوان مه‌هاباد و بوکاندایه.

دہ گوی بگرن و ٹیمہ مہ ناسن.

مرد باید کہ گیرد اندر گوش

ور نوشته است پند بر دیوار

سعدی

وہ سہ لاء - علی من اتبع الہدی

سابلاغ - قازی زادہ - مستہ فاشہوقی

مکاتبات دکتر شوقی قاضی‌زاده

همشیره^(۱) مکرمه مهربان دامت عنتها

چندی قبل مراسله شریف را زیارت کرده، از مژده صحت و سلامتی آن وجود عزیز، فوق‌الحمد ممنون خرسند گردیدم. حق تعالی وجود شریف و مزاج فرزندان که نورچشمان این غربت‌زده میباشند، از جمیع مکان و سیئات محفوظ فرمایند، علی‌الخصوص تمثال و عکس آن وجودان عزیز، چندان رقت و غریبی فراهم آورد که بلااختیار اشک حسرت از دو دیده‌ام جاری گردید. ایا منزلی سلمی سلامی علیکما. هل الارض الاتی محضین دواجع. منتقد حالات اینجانب گردیده بودند. بحمدالله حکم سلامت و بغیر از دوری و محرومی فیض حضور، کدری فراهم نه. چنانکه امیدوارم این هجران به زودی زود مبدل وصال شود. در رقیمه‌جات گذشته، چنانکه نوشته بودم، فی‌الواقع در این پاییز خیال مراجعت داشتم. ولی از آنجا که دختران بنده چنانکه در عکسشان معلوم می‌شود، خیلی کوچک و تحمل مشاق سفر ندارند، بالضروره مراجعترا به همین بهار تعلیق گردید. و چنان خیال دارم که در اول وهله به سمت ریاست صحیه ولایت وان که بساوجبلاغ خیلی نزدیک است، بآن طرف بیایم و سپس زیارت وطن مبارک بنمایم و چشمان اشتیاق را قرین سرور و ابتهاج نمایم. واقعا از این زیادتر

۱ - گوهرتاج خانم، همسر رسول فتاحی و مادر خلیل، حسن و رزاق فتاحی قاضی.

اقامت غربت جائز نیست، ولی از آنجائیکه میترسم که اهالی مملکت قدر قیمت بنده را نشناسند و بسعی و عمل زیادی موقعیکه اکنون در پیش حکومت کردی بدست آورده‌ام، بخیال اینکه در وطن کاری بدست آوردم نمیخواهم به آسانی ترک کنم این است که هنگام بودن در ولایت وان، بنزدیکی احوال و روش وطن را تدقیق خواهم کرد. در صورتیکه در وطن مبارک موقعی خوبی تصور کردم، البته اقامت در وطن را ترجیح خواهم کرد. در این صورت انشالله در همین پنج شش ماهه مراجعت به وطن نصیب خواهد شد. محض یادگار عکس افراد عائله و دختران را بعرض دست بوسی تقدیم مینمایم. نهال دختر بزرگی ما بشما خیلی مشابهت دارد. اکنون نهال در سن شش ساله گی و مرال در چهار ساله گی، اولکه هم سه ساله و گل سرهم یانزده ماهه است و همه دست محترمت را میبوسند. نورچشمان میرزا محمد خلیل و میرزا حسن و دیگرانرا دیده بوسم در خدمت جناب مستطاب برادری مکرم آقای میرزا رسول سلمه الله عرض سلام و تحیات دارم. جناب مستطاب برادری آقای میرزا ابراهیم قاضی زاده مدظله العالی عرض سلام و تحیات دارم مدتی است که بنده را فراموش کرده است. افراد سائره خویشاوندانرا سلام و حرمت رسانم.

برادرت

دکتر مصطفی شوقی قاضی زاده

۲۱ رجب الفرد ۱۳۴۲

جناب برادری مکرم مهربان سلمک الله

بمناسبت ورود برادری مکرم میرزا حبیب الله - سلمه الله - باسلامبول و حسن ملاقات دوباره مجلوب یاد از وطن مبارک و همنشینان آنخاک عزیز گردیدم و میگویم: ایا منزلی سلمی سلمی علیکما هل الا زمن الاتی خمصین رواجع و همانا بیاد آوری احباء دور که باعث فرخندگی قلب مهجور هستند بدین دو کلمه بابلاغ سلام غربیانه پیوستم. تا که دوری مسافت و شدت تاثیر کابوس زمان ماضی که محبت دوستان را از دل محکوک میسازد، در حق مخلص دورانیشی نگردید و اهالی وطن عزیز خواه بتعرفنی و یا کنایه در حق من فکر و خیال بی وفایی را تصور نفرمایند و نگویند شوقی برای وطن فایده نداشت. این که تکلیف وجدانی خود را افلا کتبا به عرض میرسانم و خواهشمندم که جنابعالی در ضمن قبول گلدسته سلام و احترام و مراتب اخلاص و تمنی استقامت وجود مبارک و دوستان آتیه را در محفل هموطنان محترم بسمع اشخاص ذوی العزم تبلیغ فرماید. مختصر تاریخچه خود را ایضاح دهم:

اکنون سیزده سال است که بحق در زاداندوزی معارف کوشیده و علاوه بر شش زبان، دارلفنون طب را تمام کرده و بحق دیپلم دکتری از مدرسه طب ترکیا که بمقابل طب فرانسه است، گرفته‌ام. خواه حمل بر مبالغه

بنفرمایند و یا خود بطور جدی تلقی کنید، اعتراف و تحدث بنعمت الهی میکنم که امروز در اسلامبول، که مقرر عرفان و هزاران جوانان منور دارد، بنده موقعی و شهرتی برای خویش تامین کرده‌ام همچنانکه برادری آقا میرزا حبیب رای‌العین شاهد هستند، در اینصورت نه برای جلب منافع و عوامفریبی بلکه برای ادای ذمه شکران خویش نسبت به وطن و آفاق او که خاطرات شباب و روح جوانی مرا با اثیر معطر خویش پرورده ساخته است، میگویم. با وجود اینکه فرانسوی‌ها ضرب المثلی میگویند که هیچکس در مسقط الراس خویش پیغمبر نخواهد شد و بداهتا میدانم که جهل بعضی مسطیبیهای ارامنه مقبول‌تر از حذاقت و سویه عرفان مکنیه من میباشد، در نظر هموطنان محترم ولی بسوق وجدان باز میگویم: ترا بخدا حیف نیست که در غربت اجانب از من استفاده نمایند و در صورتیکه وطن مریض و علیل و بیچاره مانده است، محض غرض و یا خود تجاهل از من احوالی نپرسند؟ آیا حیف نیست که معارف وطن در دست یکدو نفر تبریزی و یا طهرانی که نه ماذون دارلقنون و نه تحصیل عالی دیده‌اند بازیچه گردد و من اولاد وطن در غربت بکوشم تا بدیگران باده عرفان بنوشانم. آیا حیف نیست که در این عصر بیستم که اقوام افریک متمدن گردیده و شرف ملی پیدا کرده‌اند، وطن بیچاره ما بریان جهل باشد؟ بدرستی بنمید که برای ترقی وطن معارف تازه و علوم و تجارب نو لازم میباشد که از طرف ارباب

در نزدیکی تعقیب و تطبیق شده گی باشد، نه اینکه سنسپه شارلاتانها که در جای نبودن ارباب علم خود را افلاطون می‌شمارند. همین اشخاص هستند که در زیر لباس تازه به ما بدبختان سنسپه قدیم می‌فرشند بنام تجدد، وانگهی که هنوز موضوع تجدد را ننهمیده‌اند. خلاصه سخنهای زیادی هست ولی مجال نوشتن نه، اکنون بنده در اسلامبل مامور تفتیش حفظ‌الصحه عموم مکاتب شمالیه، تعین گردیده‌ام و خیلی خوش هم می‌گذرد، ولی غصه وطن دارم و می‌خواهم اقلا برای یادگار، چندی از جوانان وطن را تربیت دهم. اگر اهالی می‌خواهند، بنده در اینجا استعنا خواهم نمود و مراجعت می‌کنم ولی برای مصارف راهیه و تدارک لوازمات طبیه و ممتازه، متمولین مملکت صرف اینقدر نموده و در مقابل سه چهار هزار تومان قیمت املاک موروثه، اقلا هزار تومان برایم بفرستید و خواهشمندم که در این خصوص جنابعالی با آقای الحاج صالح دواساز مشاورت فرموده و وکالت مطلق را قبول فرمایند. خواه عمویم قاضی میرزا علی و یا خود آقایان دهبکری در این بابت تشبثی بکار برند، که باعث ممنونیت است و با آقای وثوق سلام مرا تبلیغ فرمایند و بفرمایند که بدین سبب مخلص معروض طعنه شما نیستم که کنایتا در مراسله برادری میرزا حبیب نوشته بودند. زیاده دوست و احبابان من الباب الی المحراب بخصوص میرزا محمد امین برادرت و الحاج صالح و سائره سلام و دعا خوانم.

والسلام
دکتر مصطفی شوقی

ته‌رجه‌مهی شی‌عریک له کوردی بو‌تورکی، له لایهن دوکتور شه‌وقی یه‌وه

حه‌سه‌بی حال ده‌گهل وه‌ته‌ن

خه‌ملیوه له سه‌ر قه‌بری جه‌وانان گول و لاله
 یا سووری خوینه که بلیی ره‌نگه‌که‌ی ئاله
 پیش تابشی خورشیدی فه‌له‌ک وه‌قتی به‌هاران
 وه‌ک چاوی له فرمیسکی منه، قه‌تره‌یی ژاله
 ئه‌ی بادی سه‌با! هه‌سته‌گوزهر که به‌ وه‌ته‌ن‌دا
 په‌خشان که له‌سه‌ر ئه‌رزی وه‌ته‌ن، بو‌نی گولاله
 با بی‌ت و به‌ته‌ئسیری فسرونی نه‌فه‌سی تو
 وه‌ک خونچه‌بیشکوی، ده‌می ئه‌و کورده‌که‌لاله
 با بی‌ت و سبه‌ینان ئه‌له‌م و ده‌ردی شه‌وی هیجر
 بیژی که له‌وه‌ی پاش خه‌وی مه، مه‌حزی وه‌باله
 قه‌هری فه‌له‌ک و جه‌وری ره‌قیب و سته‌می دو‌ست
 سه‌ر ناسیه‌بی^(۱) پرشکه‌نی کرد به‌قه‌باله

چارەت نییە ئەو پڕۆکە ئەتۆ دەستە شکاوی
 بە دەستی یی مە ی بوو کە شکا جام و پیالە
 شەوقی وەرە لە و غووربەتە مایل بە وەتەن بە
 بی خاکی وەتەن، عیززەتی تۆ مە حزی خە یالە
 بە و کاکۆلی رەشرەنگە، کە وا بوۆزی فیراقە
 با، پام بی لە بوۆت فەزل و هونەر چونکە حە لالە^(۱)

۱ - ئەم غەزەلە لە روژنامەی کوردستان، ژمارە ی ۵ سالی ۱۹۱۹ دا چاپ بوو.
 فتوکۆپی ئەم شیعەرە لە لایەن بەرێز بوۆژنەرسلانەووە بوۆهات.

وطنلی حسبال

- (۱) کنجارک مزاولری اورزنده حاصل اولان
 آلاق قاندمی، یوقسه اوراده نشو ونما بولان
 کل و لاله نک مبدولیتندن حصوله کلیشدر
- (۲) کونشک تابش شعاعی قارشیسنده
 شبنم طامله لری انجق کوزیاشلرم قدر براق اوله بیلیر
- (۳) سن ای باد صباقالق وطنمه گذراله
 اوراده کالرک ئیلافلرک عطرینی هر طرفه نثار
 ایت که، فسونکار ننسکله شمدی یه قدر لال
 وفاده مرامدن عاجز قالشن اولان کوردستانی
 کورد طویغوسی آرتق بر غنچه کی آجیلسون
 آرتق هجران کیجه لرینک احیارینی، درد لرینی
 آکلانسون، بوندن مکره اویومق فلته دایمق
 بزم ایجون آنجق و بال حاضر لار
- (۴) اوهت فلک قهری رقیبک جوری

دوستک ستمی صاف جینکده ماتم طغراسی
 دیرینه قائم اولمشدر
 (۵) ارواحی تمشیط، اذواقی تولید ایدهن
 شرابک افراطی نصل که صوکنده حام و قدح‌لرک
 قیر لمسنه بادی اولور ایسه طبیعتکده مرکوز
 بولنان افراط، اوقدر نیکیینلک ایدی که قولاریکی
 باغلاادی، قنادلریکی قیردی، بوقسه حدذاتنده
 بر قباحتهک موجود دک‌لدر
 شوقی کل بوغرنتدن وطنه طوغرو
 عزیمت ایت زیرا خاک یاک وطندن بشقه یرلرده
 عزت آرامق بر خیالدر فراقک آجی دقیقه لریله
 آغارن سیاه اوزون صاچلرکله محترم یاری فضل
 و هنرله رام ایت که سنک ایچون بوله بز تسخیر حاللدر.

«پاشکۆ»

حاجی مسته‌فا پاشا یامولکی و سمایل خانی شوکااک (سمکو)

حاجی مسته‌فا پاشا به‌کیک بوو له و ئه‌فسه‌ره کوردانه‌ی که له تورکیا له گه‌ل تورکه که مالیه‌کاندا، هه‌میشه شیر و تیریان لیک ده‌سوو. چهنده جاریک که مالیه‌کان گرتوو یانه و به‌ربووه، له ئه‌نجامدا خو‌ی گه‌یانده‌وته‌وه کوردستان بو ئه‌وه‌ی له‌ویوه له دژیان بجوولیته‌وه.

به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ریته‌وه بو کوردستان، چهنده جاریک له ئه‌سته‌مبول خو‌ی و چهنده کوردیکی تر، هه‌ولیان دا په‌یوه‌ندی به ئه‌رمه‌نی و یونانییه‌کانه‌وه بکه‌ن، بو ئه‌وه‌ی هه‌ر سی لایان به‌یه‌ک بگه‌ن و له نیو خو‌یاندا ریک بکه‌ون. به‌لگه‌ نه‌هینیه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی به‌ریتانیا له به‌شیکی زو‌ری ئه‌و ته‌قه‌لایانه دواوه.

کاتی حاجی مسته‌فا گه‌یشته به‌غدا، ئینگلیسی‌کان ریگیان دا بگه‌ریته‌وه سلیمانی و له‌وی نیشه‌جی بی‌ت، به‌مه‌رجیک به‌بی‌ئاگاداری وان له شار نه‌چیته‌ده‌ر. به‌لام دیار بوو، وه‌ک له به‌لگه‌ نه‌هینیه‌که‌شدا دانی پیدا ده‌نی‌ت، خو‌ی پی‌نه‌گیراوه و بی‌پرس و رای ئینگلیزه‌کان له سلیمانییه‌وه چوووه بو ناوچه‌ی شوکااک، بو ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ل سمایل خاندانگنتوگۆ بکا و بیه‌ینیته‌سه‌ر ئه‌و رایه‌که جاری شه‌ر ده‌گه‌ل ئیرانییه‌کاندا نه‌کا و هیزه‌کانی له دژی تورکه که مالیه‌کان بخاته‌کار، چونکه یامولکی ئه‌و روژانه ئیرانییه‌کانی

دوژمنیکی سهره کی دانه ناوه و لای و ابوو بو دوا روژی کورد، شورش دژی که مالییه کان پیویست تر بووه.

کاتی مسته فا یامولکی ده گه ریته وه سلیمانی، به پوسته دا نامه یه کی دوور و دریز بو عه بدولعه زیزی کوری ره وانهی به غذا ده کات.

سانسوری ئینگلیزه کان فتو کوچی نامه که ده کات و دواتریش مه ندوویی سامی له به غذا وه، ته رجه مه ی ئینگلیزی نامه که بو وینستون چرچیلی وه زیری کولونیاالی به ریتانیای ئه و روژگاره ده نیریت.

هزم ده کرد ئه و به لگه نامه یه بکه م به کوردی و پیشکه شی خوینده وارانای به ریزی بکه م. ئه و نامه یه باس له هندی رو داو هه لوستی ئه و ناوچه یه ده کا، له روژگاری ده سه لاتی سمکودا. سه یر ئه وه یه، سمکو دوا ی ئه وه ی تورکه که مالییه کان هیچیان بو نه کردو وه، وه ک مسته فا یامولکی داوای لیگردبوو، هاتوته کوردستانی خواروو و به هو یی با به کری سه لیم ئاغای پشه ریبه وه - ئه وه ی ئینگلیزه کان له به لگه نامه نه هیئیه کاناندا به کاپته ن با به کری نیو ده بن - له گه ل کار به ده ستانی ئینگلیزی دا گنتو گو ی کردو وه. به لام سمکو بو ی ده رکه و تو وه که بریتانیاش یه کیکه له و ده ولته ته گزی که رانه ی که خه لکیان هه ربو نو که ری خو یان ده وی، که سمکوش له وانه نه بو وه به و نو که ریبه رازی بی ت.

له ئیرسی کوکسه وه بو وینستون چه رچیل

واته رجه مه ی ئه و نامه یه ی مسته فاپاشا یامولکیتان پیشکه ش ده که یین، که باسی چرونی خو به تی بو ورمی. مسته فاپاشا ئه فسه ریکی تورک - دیاره مه به ست سو پای عوسمانیه - بووه و خه لکی سلیمانیه. نیسانی سالی رابردوو، واته ۱۹۱۱، له قوسته نته نیه داوای له مهندووبی سامی کردبوو، که ریگه ی بدری بگه ریته وه بو ولاتی خو ی.

له سه ر داخوازی من، مسته فاپاشا ماوه یه ک له به غدا مایه وه، به لام له و ماوه یه دا بی ئیش بوو بی تاقه ت بوو، بو یه حه زی کرد بگه ریته وه سلیمانی بو ئه وه ی کاروباری خو ی ساز بکا... له بهر ئه وه ی هیچ بهر هه لستیه ک نه بوو ریگه ی پیدرا که بگه ریته وه بو سلیمانی و مانگی ئو کتوبری سالی ۱۹۲۱ گه رایه وه، به لام به مه رجیک که له سلیمانی ده بی له ژیر چاوه دیبری ئه فسه ری سیاسی بهریتانیدا بیت. هه رچه ند وا بلا و کرایه وه که بو ئه وه نیر درا وه ته وه سلیمانی، تابیی به مونه سه رریف، به لام له بهر ئه وه که له بنه ماله یه کی زور ناسراو نییه، گه رانه وه که ی سه رنجی که سی رانه کیشا. ئاگاداری ئه فسه ری سیاسی کرا که ئاگای له هه موو هه لسوکه وتیکی بیت و به بی موافقه ت ریگه ی پی نه دری له سنووری ئیران بچیت به و دیودا.

له گه ل ئه م نامه یه دا، نامه یه کی مهندووبی سامی ئه سه مبول یشتان

پیشکەش ده کهین، که دەر باره‌ی ئاکار و ره‌وشت و کاروباری
 مسته‌فایامولکییه. نامه که چواری ئوکتۆبیر نووسراوه. گه‌شته که‌ی
 مسته‌فایامولکی بو ورمی نه به پرس و رای من نه به ئی ئه‌فسه‌ری سیاسی
 سلیمانیش بوو. بویه هه‌والم نارد که له کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا له سه‌ر سنوور
 بیگرن. من کاتی خو‌ی به‌و شه‌رته ریگام دابوو بچیته‌وه سلیمانی که به جیی
 نه‌هیلئت. ئه‌مجاره‌ش دووباره داوای ئه‌وه‌ی لیکرایه‌وه و پیی راگه‌یاندراکه
 به‌بی ئاگاداری و ره‌زامه‌ندی ئیمه‌ نابیی هیچ جو‌ره جموجولیکی سیاسی
 هه‌بیت.

نامه که‌ی مسته‌فایامولکی باسی گه‌شته که‌یه‌تی، (سانسور کو‌پیه‌کی
 نامه که‌ی کردووه) و به ئینگلیزی ته‌رجه‌مه‌ کراری بو‌تان ده‌نیرین.
 ئه‌و نامه‌یه وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی میژووویی و سیاسی گرنگ وایه، که زو‌رشت
 دهرباره‌ی سمکو و خو‌لیا و توانا و ده‌سه‌لاتی له نیو کورده‌کاندا روون
 ده‌کاته‌وه. چه‌ز ده‌که‌م شتیک هه‌یه روونی بکه‌مه‌وه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که
 مسته‌فایاشا له‌و گه‌شته‌یدا هیچ خو‌ی وایشان نه‌داوه که نیردراوی بریتانیا‌یه
 و هیچ شتیکیشی باس نه‌کردووه که بو‌نی ئه‌وه‌ی لی‌بی به‌ ناوی به‌ریتانیا و
 دژی تورکیا به‌لینی یارمه‌تی دانی به‌ کورد دابی. هه‌روه‌ها نامه‌که‌ی هیندی
 پروپاگه‌نده‌ی دژ به‌ تورک له‌ ناو کورددا ده‌رده‌خا.

ته رجه مهی نامه که ی مسته فایا مولکی

سلیمانیه ۱۳/۱۲/۱۹۲۱

بو کورزی خوشه ویستم، عه بدولعه زیز به گ!

نامه که ی ۲۰ ی ئوکتوبری سالی ۱۹۲۱ تم که وه لامی نامه ی
 ۱۳/۹/۱۹۲۱ مه، هه روه ها نامه ی ۵ سیپته مبه روه ی ۶ ی ئوکتوبری سالی
 ۱۹۲۱ نه و نامه یه ی که بو کورانی نه قیبه وهر گرت. دوای گه پانه وه م لای
 ئیسماعیل خانی سمکو، ده مه وی هیندی له و شتانه ی به چاوی خوم دیومن،
 بو تان باس بکه م:

سه عات یانزه ی روژی دوو شه ممه ی ۲۱ ی نروه مبه ری ۱۹۲۱،
 سلیمانیم به جی هیشت و چوومه ناوچه ی مهنگوراپه تی. بابه کری سه لیم
 ئاغا و عه باسی سه لیم ئاغا ی برای، هه ردووکیان زور زیره ک و
 شاره زان. ئیگلیزه کان زور ریزله بابه کر ئاغا ده گرن و مووچه یه کی باشی
 ده ده نی، فه له مره وی نه مان زور هیمن و به ئاسایشه و پروپاگه نده ی پارتی
 یه کیتی نه ناتولیا کاری تی نه کردووه. عه شیرته که ی زور به هیزه،
 سه روکه کانیا ن له نیو خویندا خزم و تیکه لی یه کن. عه شیرته کانی
 دراوسیان: منگور و مامه ش و گه ورک و دیو کری و به گزاده ئاشتی خوازن.
 - به گزاده له ده ور و به ری سه قز ده ژین.

عه شیرته که ی بابه کر ئاغا، نیوانی ده گهل خه لکی ناوچه ی ده ور و به ری
 شنو شوکا کدا - که له لایه ن سمکووه کوئترول کراوه - باشه. ده سه لاتی

سمکوده‌گاته سه‌رووی روژئاوای ورمی. هه‌یزه‌کانی عه‌شیره‌تی نوره‌دین ۲۵۰۰ سواره و نزیکی ۴۰۰۰ پیاده‌ش ده‌بیّت. ئەوانه وه‌کوو‌خواه‌ن هه‌ستیکی نیشتمانی، تیگه‌یشتون که سه‌ربه‌ستی و خو‌شی کوردستانی خواروو و خو‌شی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌سیاسه‌ت و هه‌لو‌یستی به‌ریتانیاوه، ده‌باره‌ی قبول‌کردن یانه‌کردنی سیاسه‌تی ویرانکاری پارتی پشکه‌وتووی ئەناتولیا‌ی یه‌گرتووه و له‌هموو ئەناتولیا و کوردستاندا به‌ستراوه. هه‌موو دانیشتوانی ناوچه‌ی پۆده‌ر و سه‌رده‌شت و ناوچه‌کانی تری سه‌ر سنووری ئیران، له‌ژیر سه‌رکردایه‌تی میراوده‌لیسه‌کاندا به‌ئاسایش ده‌ژین. به‌لام هه‌ندی عه‌شایری بچووک، له‌ناوچه‌ی ره‌واندز به‌هاندانی هه‌ندی له‌و ئەفسه‌ره‌کۆنانه‌ی تورک که ناتوانن بگه‌رینه‌وه بو‌شوینه‌که‌ی خو‌یان و خه‌ریکی ئازاوه‌نانه‌وه‌ن چوونه‌ته‌پال‌تاقمه‌که‌ی ئەناتولیا.

له‌گه‌ل ئەوه‌شداگه‌لی پیاوی ژیر هه‌ن و ده‌توانن بزووتنه‌وه‌که‌له‌ناوبه‌رن و ئاسایش به‌رقه‌رار بکه‌ن، به‌لام له‌وه‌ناچیت‌کاربه‌دستانی ئینگلیز له‌م‌رووه‌وه هه‌یچ جو‌ره‌چالاکیه‌ک بنوینن.

له‌گه‌ل ئاغای بایزی سه‌روکی Ojak kiak، که له‌مه‌نگورابه‌یه‌تی و مامه‌شه‌پیاویکی ناسراوه، گنتوگۆم‌کرد و بیروراییم وه‌رگرتووه.

به‌لاماری یونانیه‌کان و شه‌ری ناوچه‌ی ئەناتولیا، به‌هۆی‌درنده‌یی و دست‌دریژی پارتی پشکه‌وتووی ئەناتولیا‌ی یه‌گرتووه‌رویداوه، که له‌شه‌ری

جیهانی دا، کاری دږندانه ی زوریان به تایبه تیش له دژی سولتان کردووه.
 دیده نی کیان خدر خان عهزیزم له نزیکی Mirghian کردو ئومیده واریسی
 خوّمم بو دهر بری، که ناوچه که یان وه کوو ئیستا به ئارام و پر ئاسایش بی و
 بزووتنه وه ی نه ناتولیا کاریان تی نه کات.

له دوا ی مه نگوړ، ۹ ی ئوکتوبر چوومه سابلاغ چاوم به کوچ و باری نه وان
 که وت، که روویان کردبووه دهر وپشتی عه شایه ری دیوگری و موگری. به لام
 به هو ی نه وه وه که حکوومه تی ئیران، له میانداو او راهات و عه شیره تی
 شوکاکیش له ورمی وه بولای راستی شاره که، له حالیکه ی زور شر و پهریشاندا
 بوون، هه رچه نده تی شم گه یان دن که فیل و ساخته یه لیان ده کریت، به لام
 له بهر نه وه له رابردوودا دهر دی سه ری و کیشمه کیسی زوریان دیوو، هیچ
 گوئیان نه دامی و باریان ده کرد.

له و کاته دا نزیکه ی ۳۰۰۰ زه لامی شاخاوی روویان کرده من. بوم روون
 بوویه وه که نه مانه له تاقمه که ی هه مزه ئاغای مامه ش و شیخ عه بدوللا ناسری
 - نوینه ری سمایل خانی سمکون - له گه ل سهد ته هادا هاتبوون بو نه وه ی
 له گه ل دیوگری و مه نگوړدا و تووژی پیکه وه هاوکاری، بکه ن.

شه و لای شیخ عه بدوللا مامه وه و زور شتم له گه لدا باس کرد. به ته له فون
 شه و هه والی گه یشتنی من، درابوو به سهد ته ها له Berandez و به سمکو له
 چارک، که بنکه ی سه رکردایه تی شوکاک ی لی بوو. دوو روژ له وی مامه وه،

خه لکه که باریان کردبوو بوئه وهی بگه رینه وه بوگونه کانی خوځیان، دووکان و بازار کرابووه.

له سابلاغه وه چوومه Berandez بولای سهد ته ها و روژیکیش له وی مامه وه و له ته کیا و به یه که وه چوینه لای سمکو. که به ورمیدا تیپه رین، له ریگا به ته له فون هه والی نه وه مان پی گه یشت، که هیژی شوکاک له نیوان خووی و ته ورزیذا بینراون. (دوای نه وهی سمکو ورمیی گرت نه و خه تی ته له فونه دامه زریندرا).

کاتی گه یشتینه چارک، بیستم پیاده و توپ و هندی سواره ی سمکو روویان کردو ته سه لماس. بو به یانییه که ی سمکومان دی و گفتوگو یه کی دوور و دریزم له گه لدا کرد و دوایش نه م پرسیارانه ی خواره وه م لیکرد:

پرسیاری یه که م:

- له ماوه ی نه م دوو ساله ی رابردوودا له دژی حکوممه تی ئیران جوولایوته وه و ده جوولیتته وه، مه به ست له م بزووتنه وه چییه و به ته مای چ جوړه ده سکه و تیکت ده سگیر بیټ؟

وه لام:

- فارسه کان رقیبان له کورده، له بهر نه وه من به هه موو توانای خوومه وه، هه ول ده ده م کورده کان ریک بخه م، بو نه وه ی له ده ست دریشی فارس رزگاریان بیټ. هه ر بو یه پار شاری ورمیه م گرت، ده گه ل نه و ناوچه یه ی له

رابر دوودا کوردی بووه. دواتریش شاری سه لماس و نه مسالیش فارسه کانم له
سابلاغ دهر په پړاند.

پرسیاری دووه م:

- باشه تو هه ول دده ی بو ئه وه ی کورد رزگار و نازاد بکه یت و
سه ربه خو بیان بو ساز بکه یت، ئه ی بوچی پیش هه موو شتیک ناوچه ی وان
و نه رزروم و به تلیس و حه کاری و خه رپووت رزگار ناکه یت و ئه م خه لکه
ریک ناخه ی که ماو هیه که له ژیر جه ور و سته می تاقمه که ی مسته فا
که مالدان؟ بوچی ئالای تایبه تی خو ت هه ل ناکه ی؟ تادهر بکه وی مه به ست
له م جوولانه وه یه خوین رشتن نییه، به لکوو مه به ستت سه ربه خو ییه به
ناشتی و خو شتی. بوچی هه ولی ریک که وتن له گه ل فارسه کان ناده ی؟
وه لام:

- من وای به باش ده زانم که له ئیرانه وه ده ست پیبکه م. من هیچ به چاک ی
نازانم که له م روژه دا، له گه ل تورکه کاندای تیکی بده م. چونکه ئه وان به تنگ و
فیشه ک یارمه تیم دده ن. من هیچ به پیویستی نازانم بو بیگانه به یان و
بلاو کراوه، بلاو بکه مه وه، چونکه ئه وان زور باش شاره زای ئه وه ن، که ئیمه
هیشتا به شیوه یه کی خیالایه تی ده ژین. جگه له وه ش بیستوومه
ئه ورو پاییه کان له ناو خو یاندا له کیشه و مشت و مپر دان. بو یه ئیمه پیویسته
تیکو شین و پشتیش به هیز و ده سه لاتی خو مان به ستین و نه هیلین

فارسه‌کان بگه‌رینه‌وه ورمی و سابلاغ. ئیمه به هیچ جوړیک کول ناده‌ین و تا تاقه شوکاکیک مابی، له‌م رووه‌وه به‌ره‌لستی ده‌که‌ین.

پرسیاری سییه‌م:

- هوئی کوشتنی ئه‌و ۸۰۰ دیله‌ فارسه‌ی که له سیپته‌مبه‌ری سالی رابردوودا گیرابوون، چی بوو؟
وه‌لام:

- ئه‌وانه وه‌ختی خوئی له شه‌پی ورمی داگیرابوون، ئیمه هیچ خراپه‌یه‌که‌مان ده‌گه‌ل نه‌کردن، به‌لکو جل و پاره‌مان دانی و به‌و مه‌رجه‌ی نه‌چنه‌وه پال ئیران، به‌رللامان کردن. به‌لام هه‌رکه‌به‌ریوون، چوونه‌وه پال ئیران و ده‌ستیان کرده‌وه به‌ده‌ست دریژی و کوشتن و برین. بو‌یه ئه‌مه‌جاره‌ لییان خوش نه‌بووین و توله‌مان لیکردنه‌وه.

پرسیاری چواره‌م:

- هوئی تیکچوون و شه‌رکردنت له‌گه‌ل ئاسووریه‌کاندا چیبوو؟ تکایه‌ پیم بلی، که مارشه‌معون ناشتی ویست و دوستی کورد بوو له به‌ر چی کوزرا؟
وه‌لام:

- بیگومان ئاگاداری ئه‌وه‌ی، که تورک و رووس له شه‌پی جیهانیدا چییان به‌ کورد کرد؟ چه‌ز ده‌که‌م هوئی کوشتنی «مارشه‌معونت» بو‌روون بکه‌مه‌وه:
له‌و هه‌رایه‌ی له‌باکووری کوردستان‌دا، له‌نیوان تورک و ئه‌رمه‌نیداروویدا،

ئاسوورییه‌کان چوونه پال ئه‌رمه‌نبیه‌کان و یارمه‌تییان دان. دوا‌ی شو‌رشی رووسیا، رووسه‌کان هیزه‌کانیان له‌سابلاغ و ورمی‌کی‌شایه‌وه و ژماره‌یه‌کی زور چه‌ک و جبه‌خانه، توپ و ره‌شاش و تنگیان به‌جیه‌پشت و هه‌مووی بو ئاسوورییه‌کان مایه‌وه. چه‌ند ئه‌فسه‌ریکی رووس و ئاسوورییه‌کان و هه‌ندی کار به‌ده‌ستی ئه‌وروپایی، ده‌بانزانی ئیران به‌هو‌ی لاوازی و کزیی ده‌سه‌لات و که‌م‌درامه‌تیه‌وه ناتوانی داکوکی له‌خو‌ی بکات، بو‌یه ئاسوورییه چه‌کداره‌کان، ویستیان ئه‌م ده‌رفه‌ته له‌کیس نه‌ده‌ن و ئازه‌ربایجان که ناوچه‌یه‌کی گرنگی نیوانی ئه‌رمه‌ن و کورد و فارسه، بگرن،...مسته‌فاپاشا درێژه به‌نامه‌که‌ی ده‌دا و ده‌لی: دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئاسوورییه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و بانگه‌وازی سه‌ره‌خو‌ییاندا، هاتنه‌لام و داوا‌ی هاریکاریان لی‌کردم، بو‌ئه‌وه‌ی پیکه‌وه بجینه‌ناو ئیرانه‌وه. منیش به‌لینی یارمه‌تیم دانی...به‌لام ئیرانییه‌کان به‌وه‌یان زانی، که ئاسوورییه‌کان له‌منیان داوا‌ی یارمه‌تی کردوه...نوینه‌ریکی ئیران هات و داوا‌ی لی‌کردم که پشستی ئاسوورییه‌کان نه‌گرم و به‌رامبه‌ر به‌مه‌به‌لینی پاداشت و چاکه‌دانه‌وه‌یان دامی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ده‌مزان‌ی ئاسوورییه‌کان نیازیان وایه، باکووری کوردستان بخه‌نه ژیر رکیتی خو‌یانه‌وه و داگیری بکه‌ن، بو‌یه مارشه‌معونم کوشت. ئیرانییه‌کانیش له‌به‌لینی خو‌یان پاشگه‌ز بوونه‌وه. بو‌یه منیش په‌لامارم دان و ورمیم گرت و کاربه‌ده‌ستانی خو‌مم لی‌دامه‌زراند.

پرسیاری پینجه م:

- نایا هیچ ئاسووریه ک له جووله میرگ ماوه؟ من چهند هه زاریکیانم له به غذا دیوه...

وه لام:

- له مسته فاکه ماله وه، له نه نگورهی ناوچهی وان را ته لگرافیکم بو هاتوه، با میرزا - کاتب - بوته بخوینیه وه:

«یونانییه کان به سهرو کاییه تی پاشاکه یان و به یارمه تی و پارهیه کی زورو پشتگیریکردنی حکوومه تی به ریتانیا، بانگی شهریان له دژ داین. نه وه ئیستا داوای ناشتی ده کهن و ده یانه وی نه ورو پاییه کان بکه ونه بهینه وه. له هه موو سهر که وتنه کانمان ئاگادارت ده کهین. ههروه ها ئاسوورییه کان له ناوچهی کوردستان داله لایه ن به ریتانیه کانه وه هان دراون که له ریی زاخو و جزیره وه بگه رینه وه، منیش هه رچی پویست بی رام سپاردووه دژیان بکریت. تکایه، ئیوه ش چییان پیده کری له م رووه وه بیکه ن! بو نه وهی ئاسوورییه کان له ئیران و رووسیاهه نه گه رینه وه بو ئیره.»

سمکو وتی: نه وه شتیکی تازه بوو بیستم، که ئاسوورییه کان دوژمنی ئیمه ن، بویه ریگه یان ناده م بگه رینه وه ناوچهی هه کاری و تورکه کان له مه ودا پشتگیریم ده کهن.

پرسیاری شه شه م:

- ئایا هیچ ریکخراوه یه کی نه ته و یی له کوردستاندا هه یه؟ بو نمونه ئایا هیچ به یداغئیکی تایبه تی هه یه؟ نه تو چون حوکمی نه و شوینانه ده که ی، که ده یانخه یته ژیر ده سه لاتی خو ته وه؟
وه لام:

- ئیسته هیچ ریکخراوه یه ک نییه، من هه ر خو مم له کوردستاندا. جاری چاوه پروان به با ئه م ولاته رزگار بی، نه وسا بزانه چون حوکمه تیک دیته کایه وه؟ گرینگ نییه کی ده بیته فه رمانره وا و کار به ده ست، من خو م هیچ چاوم نه برپروه ته نه وه. ده رباره ی ئالا و شتی تر، بر وانا که م ئیسته زور شتیکی گرنگ بی، به لام شوکاکیه کان وه کی ئیسته نه بینیت، بو هه ر ناوچه یه ئالایه کیان هه یه.

پرسیاری حه وته م:

- که واته ئیوه ده ئین به ته و او ی بو نیشتمان هه ول ده دن، وانیه؟ به لام نه ی بو چی که سابلا غتان گرت، دوو کانه کانیا ن تالان کران و هه ندیکیش کو ژران؟ له نیو نه وانه دا، قازی له تیف، که پیاویکی ناسراو و ریزلیگیراو بوو؟ سابلاغ، دبو کربی به هیز و بلباس و مه نگوور و مامه ش و عه شیره تی پیران ده گرته وه و ناوچه یه کی گشتی گه وره یه و په یوه ندی دانیشتوانی ده گه ل عه شیره ته کاندای دوستانه بووه. ئایا نه و جو ره روودا وانه ئیران دلخوش ناکات و بو سوودی نه وان نییه؟ وه کی بیستم، مالی حاجی ئیلخانی سه روکی ناسراوی

دیوگری تالان کراوه، له بهر وهی هیچ دوور نییه که به شیک مه نگور و به گزادهی گهورک و ناوچهی سه قز دژی تو یه ک بگرن...

وه لام

- وه ختیگ روومان کرده سابلاغ، ناردمان به شوین هه مووسه رکرده کاندا، به لام نه هاتن. هیچ نوینه ریکی سه قز یا نیر دراویکی نه هات و ئیرانییه کانیش له ناو شاردا شه ریان ده کرد. شه پره که دوور و درپژهی کیشا، ئه وه بوو له ئه نجامدا شار گیرا و هندی کهس کوژران، شوکاکیشیان تیدا بوو. له وه شه پره دا، دانیشتوانی شار و عه شایه ر تیکه ل بوون تیکرژان و ره شاش و توپیشی تیدا به کار هیئرا... له حاله تیکی وادا ناتوانریت ریگا له تالان و پرو بگیریت، ئه گهر چی من خووم زور دژی ئه وه بووم.

ئیمه گومانمان له عه شیره تی مه نگوری و دیوگری هه بوو، به لام گویشمان نه دایه. حاجی ئیلخانی به وه شه وه نه وه ستاکه هه ربیته لایه نگری ئیرانییه کان، به لکوو به ناوی کورده وه داوای له خه لک ده کرد، که بچنه پالی و شه پیمان ده گه ل بکن. عه شیره تی مامه ش زور دلسوزی ئیمه ن، کوری خوالیخوش بوو مه حموود ئاغای هه مزه ئاغامان کرده حاکمی سابلاغ و که ریم ئاغای برای به موفه تیشی ناوچهی هه مه جان و ناوچهی Banalis و گهورکی دراوسی، دواي گرتنی سابلاغ توانییان فارسه کان له سه قز ده رکن. به لام له سه ر داوای خه لکی سه قز، ده ولت ۳۰۰ - ۴۰۰

جه‌ندرمه‌ی خوئی له سنه‌وه نارد و بانالیسیان گرت‌ه‌وه و چوار پینج‌که‌سی سه‌ر به‌سمکو له وی راویان کرد...

پرسیاری هه‌شت:

- وادیاره برپاری هی‌رش بردنه سه‌ر ئی‌ران‌تان، بو تۆله سه‌ندنه‌وه‌یه. چونکه برای خو‌شه‌ویست و باپیر و گه‌لیک خزم و که‌س و کارتان له لایه‌ن ئی‌رانییه‌کانه‌وه کوزران. دوو سال له‌مه‌وبه‌ریش بو‌مبایه‌کیان نارد بو خو‌ت و براکه‌تی پی کوزرا. ده‌لین ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌ت دوا‌ی ئەم کوشتاره ده‌ستی پیکردوه. ئایا وایه؟

وه‌لام:

- زور باش تیده‌گه‌م که‌ شاره‌زای ته‌واوی ئەم رووداوانه‌یت و ده‌زانی هه‌م‌ووی دژی کورد بوون. ده‌زانی چون باوباپیرم، عه‌لی خان و زور که‌سی تر به‌ده‌ستی ئی‌ران کوزران. من هه‌رچه‌نده ئی‌سته بو میلیله‌تی کورد تی ده‌کوشم، به‌لام تۆله‌ی خو‌شم له ئی‌ران ده‌که‌مه‌وه.

ئه‌مجا مسته‌فاپاشا له نامه‌که‌یدا ده‌لی: ئەمانه‌ی پیشووله‌روژی ۱۹/۱۰/۱۹۲۱ له نیوان من و سمایل ئاغادا پرسیار و وه‌رام بوون. روژی دوایی ۲۰/۱۰/۱۹۲۱ من و سمکو و سه‌ید ته‌ها دووباره له روژیکی تایبه‌تی دا‌کو بو‌وبینه‌وه و ئەم گنتو‌گۆیه‌کرا:

جه‌نابی سمایل ئاغا ئەم‌پرو وه‌کوو روژگاری شیخ عوبه‌یدولا نییه، ئەم‌پرو

رووداوه‌کانی ناو کوردستانی جیبی سه‌رنجی هه‌موو ده‌وله‌ته‌ئه‌وروپاییه‌کانه و لییان‌ئاگاداران. ته‌نانه‌ت‌ئه‌مه‌ریکای یه‌گگرتوش‌ئاگاداره، حکوومه‌تیکی گه‌وره‌ی وه‌کوو به‌ریتانیا، حوکمی سلیمانی و ناوچه‌که‌ده‌کات و ئاگای له هه‌موو بزوتنه‌وه‌یه‌کی کورده. ئه‌گه‌ر هه‌ر شتیکی ئه‌ولیی رازی نه‌بێ و ده‌گه‌ل سیاسه‌تی دا نه‌گونجیت، ئه‌وا له روی سیاسی و عه‌سکه‌رییه‌وه‌ له‌ دژی ده‌وه‌ستی... راسته‌ ئیوه‌ کاروبارتان ده‌گه‌ل تورکه‌ نه‌ته‌وییه‌کانی ئه‌ناتولیا ری‌کخستوو، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وان له بزوتنه‌وه‌که‌یاندا سه‌رنه‌که‌وتن، ئه‌وائیوه‌ش تیدا ده‌چن و که‌س به‌هاوارتانه‌وه‌نایه‌ت.

خوت‌ده‌زانی بزوتنه‌وه‌یه‌کی وه‌کوو ئه‌وه‌ی تو، به‌بێ پشتگیری و یارمه‌تی ده‌وله‌تیکی ئه‌وروپایی، به‌تایبه‌تیش ئیمپروکه‌ به‌ریتانیا بووه‌ به‌ دراوسیمان، به‌بێ ئه‌وان به‌هیچ‌مه‌به‌ست و ئامانجیک ناگه‌ین. جلاله‌تی سولتان، بزوتنه‌وه‌که‌ی ئه‌مپروی ئه‌ناتولیا، به‌یاخیگه‌ری و سه‌رپیچی داده‌نی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش یونانییه‌کان به‌ره‌و ئه‌نگوره‌هاتوون و ئاماده‌ن که‌ عه‌مه‌لیاتیکی‌تریشیان له‌ دژ بکه‌ن. له‌ ئه‌ناتولیاش زور که‌س پیشوازیان له‌ هاتنی یونانییه‌کان کردوو و داوایان لیکردوون ناوچه‌که‌ داگیر بکه‌ن، چونکه‌ زور رقیان له‌ تورکه‌ نه‌ته‌وییه‌که‌... ئه‌و تورکه‌ نه‌ته‌ویانه، دوژمنی کوردن ئه‌وه‌ت له‌ بیرنه‌چی، که‌ ئه‌وانه‌ له‌ سالی ۱۹۰۸ هه‌ تا ئیسته‌ چه‌ند زیانیان له‌ کورد داوه. هه‌ر چو‌نیکی بی‌یونانییه‌کان له‌ تورکه‌کان بو‌ ئیمه‌ باشترن، چونکه‌

هیچ نه بی شارستانی و پیشکه وتنخوازن و تورکه کان زور دواکه وتو و نه زانن. باستر وایه ده گه ل یونانییه کان دا په یو بندی په یدا بکهیت و له م باره شه وه ئینگلیزه کان ناگادار بکهی. بو ئه وهی کیشهی خو ت ده گه ل ئیرانییه کاندا چاره سهر بکهی، په یو بندیان پپوه بکه و سوود له هه ل و دهر فته و هربگره. هه ول بده ده گه ل ئه و شوینانه دا ریک بکه وی، که بریتانی و ئه ورو پایی تیدا نییه، و ازانم ئه گهر ئه و ریگه بده یته بهر ئه ورو پاییه کان گوئی له داواکانت بگرن...

سمکو له وه لامدا وتی:

منیش زور رقم له تورکه نه ته وییه کانه، بو کوردیش ئه وان له فارسه کان به دوژمنتر ده زانم. من چهنه جاریک نامه م بو ئینگلیزه کان ناردووه و ناگادارم کردوون، که من نامه وی دژی سیاسه تی ئه وان بم و ئیمه هه میسه پپوئیستیمان به یارمه تی بهریتانیا هه یه. با ئه وان لایه نگری کورد بکه ن، منیش ئاماده م به پپی ئاره زووی ئه وان بجوولیمه وه. ئیمه پپوئیستیمان به یارمه تی چه ک و فیشه ک هه یه و ئه گهر له م رووه وه فریامان نه که وتن توشی کیشه و سه ریسه ده بم. سه ید ته هام نارد بو به غذا، به لام هیچ سوود و ئه نجامیکی نه بوو. ئه و من سه یدته ها و ئپوه ده که ین به وه کیل، ئه گهر حکوومه تی بهریتانیا خوئی، یا خوئی به هوئی دوسته دلسوزه کانی پزده ریبه وه، یارمه تی چه ک و جبه خانه مان بدات، به بی ئه وهی بمانخاته ژیر ره حمی

ئه فسه ره کانییه وه، ئه وه ده توانین وان و ئه زه روم و سیواس و هه کاری له تورک پاک بکه یه وه و ئه وسا ده توانین ده رسیکی گه وره و چاکیش به ئه وانیه ی رواندۆز و شوینه کانی تریش بده یه. ئه مه پیشنیاری ئیمه یه و ده توانین دلنیات بکه یه که ئیمه له م گنتوگۆیه ماندا راستین. ئیمه ده توانین ئه نگۆرش بگرین و ئه گهر ئینگلیزه کان بیده ننگ بن، له ماوه یه کی که مدا شاری سنه ش ده گرین.

ئه و شه وه، سواره و پیاده و توپ ئاماده کران، که بچن بو سه لماس. منیش گه پامه وه بو ورمی یه و له ویوه بو سا بلاغ.

له ناوچه ی ئازره بایجانی ئیراندا، سه روکی عه شیره تی قه ره داغ هه یه، ئه میر ئه رشه ده ی ناوه. نزیکه ی ۶ - ۷ هه زار سواره ی ئازا و ۴۰ - ۵۰ توپ و ره شاشی هه یه. سمکو لایی وایه، ده وله تی ئیران پاره یه کی باشی به ئه رشه ده داوه. ئیسته له ناوچه که یدا پیی ده لئین شه ریف خان، به سه ر باکووری گو می ورمیدا ده پروانی و هیزه کانی به ره و ته بریز و خو یی ده رو و و پیشه نگی هه ندیکان گه یشتو ته سنووری سه لماس، به نیازی ئه وه ی ده ست پیشکه ری له سمایل خانی شوکاک بکات. ئه رشه ده سواره ی خو یی ناردووه بو شکوپاکی له نیوان خو یی و سه لماس دا... کاتیکی خه ریکی خو ئاماده کردن بو رویشتن بوو، سمایل ئاغاش خو یی ته یار ده کرد که به ره ورووی ئه و هیژانه بپروا و به ره نگیاریان بیته وه. به پیی هه واییکی ته له فونی، سمایل خان هیژی پیاده ی

ناردو ته گرد و به‌رزاییه‌کانی به‌رام‌بهر خوئی و ئەو پیاوانه‌ی تری له‌گه‌ل هیزی توپدا به‌ره و پیشه‌وه رویشتون. هیزه‌کانی سمکو، به‌ری له‌و هیزی سواره‌ی ئەرشه‌د ده‌بریی‌وه که له شه‌ریف خان و تاسو‌وج‌وه به‌ره و پیشه‌وه ده‌هاتن. ئەرشه‌د هیزه‌کانی خوئی گه‌راند‌وه و هه‌رچه‌نده له هه‌ردوولا کوشتار بوو به‌لام شه‌ره که گه‌رم نه‌بوو. سمکو دوایان نه‌که‌وتوو وازی لی‌هینان. له گه‌رانه‌وه‌یدا Scyis و تاجه‌دین و دوو گوندی تری سووتاند و ئەو چهند که‌سه که‌مه‌ی هیزه‌کانی ئەرشه‌د و خه‌لکی ئەو دێهاتانه‌ی، وه‌کوو دیل ده‌گه‌ل خویدا برد بو‌سه‌لماس.

مسته‌فا پاشا له‌ نامه‌که‌یدا دوایی، دیت‌ه سه‌ر باسی ورمی و باری پیشکه‌وتن و شارستانییه‌تی... هه‌روه‌ها باسی ئەو وێرانکارییه‌ ده‌کات که‌ تورکه‌کان له شه‌ری دژ به‌ ئەرمه‌ن و ئاسوورییه‌کاندا، له‌و ناوه‌دا کردووایانه و له‌ که‌ساسی و مال‌وێرانی خه‌لکی هه‌ژاری ئەو ناوچه‌یه و شه‌ری به‌رده‌وام بووی نیوان کورد و فارس ده‌دوی.^(۱)

مسته‌فاپاشا ده‌لی:

له ۲۶ی نووه‌مبه‌ری ۱۹۲۱ ورمییه‌م به‌ جیه‌ه‌شت و چووم بو‌سا بلاغ، له‌ به‌ر ئەوه‌ی خه‌تی ته‌له‌فونی ئەو ناوچه‌یه پچ‌ریندرا بوو، هیچ هه‌وال و ده‌نگ و باسیکی ئەو شه‌ره‌م ده‌ستگیر نه‌بوو که ۲۶ و ۲۷ نووه‌مبه‌ردا له‌ نیوانی سمکو و

۱ - له‌ به‌لگه‌نامه‌ نه‌هینیی‌ه‌که‌دا، هه‌ر ئەوانه‌م له‌ نامه‌که‌ی یامولکییه‌وه وه‌رگرتوو.

ئه‌ر شه‌د دا‌کرا.

له‌ سه‌ر دا‌خوازی هه‌ندی له‌ سه‌رو‌که‌کان روومان کرده‌ دیار به‌ کس، که
یه‌ کیکه‌ له‌ گونده‌ کانی عه‌بدو‌لا‌ئا‌غا و له‌ گه‌ل‌ عه‌لی‌ئا‌غای سه‌رو‌کی عه‌شیره‌ی
ئیلخانی و کاوه‌سی‌که‌ریم ئاغای و چه‌ند که‌سی‌کی تردا و توو‌یژ‌کرا.
مارف‌ئا‌غای برای کاوه‌یس ئا‌گا‌گه‌یشت و باسی هه‌لو‌یست و باری
ناوچه‌که‌ی بو‌کردین.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی شوکا‌ک ده‌ست در‌یژ‌ی کردبووه‌ سه‌ر سابلا‌غ و
سه‌رو‌تان‌دبووی. گه‌تو‌گو و گله‌یی و بی‌زاری‌یان به‌رام‌به‌ر سم‌کو، تا‌نیوه‌شه‌و
در‌یژ‌ه‌ی کیشا. ژماره‌یه‌کی زور له‌ عه‌شایه‌ره‌ کانی سابلا‌غ، دژی ره‌فتاری سم‌کو
و ئیران بوون. له‌ کاتی ده‌مه‌ته‌قه‌یدا هه‌وال‌گه‌یشت که له‌ نیوان ۳۰۰۰
سواره‌ی سم‌کو و ۴-۵ هه‌زاری ئه‌ر شه‌ددا شه‌ر‌یکی رووبه‌روو و
ده‌سته‌ویه‌خه‌وه‌ بووه و ۳۰۰ که‌س له‌ تا‌قمه‌که‌ی سم‌کو کوژراون و برین‌دار
بوون و له‌ هیزی ئه‌ر شه‌دیش ژماره‌یه‌کی زور‌تر. له‌ کاتی گه‌پانه‌وه‌ی ئه‌ر شه‌ددا
بو‌ته‌ور‌یز، شوکا‌که‌کان تو‌پ‌یک‌یان گرتووه و ژماره‌یه‌کی زور‌یشیان لی‌به‌دیل
گرتوون. هه‌والی ئه‌و شه‌ره‌هه‌ر به‌و شه‌وه، گه‌یشته‌لای شیخ‌عه‌بدو‌لا. له‌و
هه‌والانه‌ی له‌ کاتی گه‌پانه‌وه‌م دا‌بیستم، ئه‌وه‌بوو که‌ با‌لیسه‌کان دووباره
سه‌قزیان گرتو‌ته‌وه و چاوه‌پروانی نو‌ینه‌ری سم‌کو‌ن په‌یوه‌ندیان له‌ گه‌ل‌دا‌بکات.
کو‌ری خو‌م! به‌ته‌مام یه‌کسه‌ر به‌هو‌ی ده‌سه‌لات‌دارانی به‌غداوه، ئه‌و به‌لین

و په یمانانه ی سمکو و سهد تها بگه یه نم، به لام هندی نه نایه تی
تیدایه... سلاو و ریژم بگه یه نه به فه می نه فندی، زور خه فه تبارم که ناتوانم
هه موو شتی بنووسم.

دهر باره ی نه نگوره، سمکو بروای به ئاسووری و ئهرمه نییه کان نییه،
چونکه له کاتی خوئی بومبایه کیان به ناوی دیارییه وه له ناو سندووقیکی
شیرینی دا بوئاردووه. له کاتی کردنه وه دا برایه کی سمکو و چهند که سیکي تر
پیی کوژران. حکوومه تی ئیران خه به ری بو سمکو ناردبوو که ئهرمه نییه کانی
ریغان، ئه و بومبایه یان بو ناردووه. بوئه قهت ناشی سمکو له گهل
ئهرمه نییه کانداریک بکه وی.

له کو تایی نامه که ی دا ده لی:

- له م گه رانه م دا نزیکه ی ۲۰۰ لیره م خه رج کردوو تورکه نه ته و ییه کان ئه م
گه شته ی منیان زور پی ناخوش بووه و ۱۰۰۰ لیره یان ته رخان کردبوو
بوئه وکه سه ی که بمگری یان بمکوژت.

ئه وه ی زور دلگرانی ده کردم، ئه وه بوو که خه لکی ئه و ناوچانه زور
ناشاره زای دنیان، ده بی هه موو شتیکیان دووسی جار بو بلیتته وه ئه وسا لیت
تی ده گن و ئه گهر خوئیان شتیکیان مه به ست نه بیت، قهت ناچی به
می شکیان دا! به لام له گهل ئه وه شدا له توانادا نییه که یارمه تی بدری، کی بیته

حاکم کوردستان!!

کورتیه‌کی ژیانی مسته‌فایاشا له به‌لگه‌نامه‌یه‌کی نه‌هینی^(۱) بریتانیدا مسته‌فایاشای کورد له کوردستان له دایک بووه. نزیکه‌ی ۵۷ ساله له سوپادایه. له حیجاز کاری کردووه، دواتر کونسولی تورک بووه و له ئیران و ئه‌رمه‌نییا کاری کردووه. سالی ۱۹۰۰ له ستافی گه‌شتیدا هه‌تا سالی ۱۹۱۴ سوپاسالاری له شگری ۲۷ بووه تا خانه‌نشین کراوه. له نووه‌مبه‌ری (۱۹۱۸) وه تا ۱۹۱۹ له کۆمه‌له‌ی ته‌عالی کورد، که یانه‌یه‌کی کوردان بووه له ته‌سته‌مبول، چالاکی نواندوووه. مسته‌فایاشا دوای په‌یمانی ریکه‌وتن، گه‌پرایه‌وه سوپا و کرا به‌ئه‌ندامی ئه‌و دادگا سوپایه‌ی، که ئه‌رکی لپرسینه‌وه‌ی ئه‌و تاوان‌بارانه‌ی پپسپیردرا بوو، که له کاتی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی دا، به‌رپرسی ئاواره‌کردن و کوشتاری خه‌لک بوون و باری ئابووریان بوومه‌به‌ستی شه‌خسی خوینان، به‌کار هینابوو.

۱ - ژ ۶ - ۲.۵.۶۳۵ ته‌سته‌مبول، سالی ۱۹۲۱ (C.R.A.F.774)

سه‌رنجیکی وه‌رگیر:

به‌رای من، مسته‌فایاشا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زور رقی له‌تورکه‌قه‌ومییه‌کان بووه و له‌سیاسه‌ت و هه‌لو‌یستیان ده‌رباره‌ی کورد بیزار و نائومید بووه، پپی وابوو ره‌نگه‌کورد به‌هوی ئینگلیزه‌وه‌ بتوانیته‌ مافه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کانی خوئی زامن بکات. به‌لام وه‌ک میژوو سه‌لماندی لهم رووه‌وه به‌هه‌له‌ داچوبوو،... رقه‌که‌ی مسته‌فایاشا له‌و تورکه‌قه‌ومییانه ئه‌وه‌نده‌گه‌وره بووه‌که له‌ دادگا فه‌رمانی له‌ سیداره‌دانی مسته‌فاکه‌مال ئه‌تاتورکی دابوو و تورکه‌قه‌ومییه‌کان هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ ناویان نابوو: مسته‌فا نه‌مردوو.

سپتته مبهری سالی ۱۹۱۹ کراوه به ئەندامی ئەو لیژنه یه ی که به سه ره شتی وه زیری دارایی، بو فروشتنی عه مباره جه نگیه کان، پیکهاتبوو.

له کوتایی ئەم ساله دا کراوه به والیی برووسه، به لام که عه لی ره زاپاشا هاتوته سه رکار، مسته فا پاشا لابراره و له نووه مبهری سالی ۱۹۱۹ دا گیراوه و زوری پی نه چوو به ربوووه.

سالی ۱۹۲۰/۱/۱۲ دراوه ته وه به دادگا، به لام که داماد فهرید پاشا ده سه لاتنی گرتوته ده ست، ئازاد کراوه و هاتوته وه سه رکار. کاتی ته وفیق پاشا بوته فهرانه ووا، دیسانه وه مسته فا پاشا لابراره و له نووه مبهری ۱۹۲۰ به تومه تی ئەوه ی که له کاتی درانه دادگا سه ریچی کردوه گیراوه. سولتان هه ولیکی زوری بهردانی داوه و ۱۹۲۱/۱/۶ فهرمانی تاوانبارکردنه که ی گوراره، به لام ده ولت به بیانوی ئەوه ی که هیشتا تاوانی زوری له ئەستودا ماوه، رازی نه بووه بو بیرووت دوور بخریته وه.

دوایی که وتوته که لکه له ی گه رانه وه بوولاتی خوئی، کاتی به ربوووه په یوه ندی له گه ل ئەرمه نییه ناسیونالیسته کانداهه بووه. ئەرمه نییه کان خه ریکی ئەوه بوون له نیوان ئەرمه ن و کورد و یونانییه کانداهه دژی تورک به ره یه ک ساز بکن. ئاشکرایه بهر له ئەسته مبول به جی هیشتن، یامولکی په یوه ندی ده گه ل یونانییه کانداهه بووه.

مستهفا پاشا له ۱۲ ای حوزه یرانی ۱۹۲۱ دا گه یشتوته دیمه شق و له ویوه، له ریگای موسله وه گه پراوه ته وه بو سلیمانی و ده لئین برپاری داوه له دژی تورکه کان تییکوشی. ههروه ها له راپورته که دا نووسراوه که له ۲۹ ی سیپته مبهردا گه یشتوته به غذا و پیش ئه وه ی ئه میر فه یسه ل ببی به مه لیکی عیراق، چهند جاریک وتووژی له ته کدا کردووه. هیچ شتیک له باره ی ئه م گنتو گو یه نه زانراوه.

هه رچه نده لای خه لک و باو بووه که مستهفا پاشا نیردراوی سولتانه بو ناوچه، چونکه سولتانیش دژی تورکانی لاو و که مالییه کان بووه، به لام هه رکه تورکه فه ومییه کان بیسترو یانه مستهفا پاشا، فه یسه لی دیوه، ئیتر که وتوونه پرو پاگه نده ی ئه وه که بو ته پیاوی ئینگلیزه کان.

کۆنگره‌ی نه ته وه یی کوردستان - له ندهن

۱۹ - ۲۰ ی ئاگۆستی ۱۹۸۹

یه که مین کۆنگره‌ی نه ته وه یی کوردستان، له روژانی ۱۹ - ۲۰ ی ئاگۆستی ۱۹۸۹ دا له له ندهنی پستهختی ئینگلیستان ریک خرا. له کۆنگره که دا سه ره رای به شدار بوونی کورد، چهند میوانی بیگانهش ئاماده بوون. ههروه ها ژماره یه کی زور سلاؤنامه و برووسکه و په یام له هه موو لایه که وه بوؤ کۆنگره نیردرابوو بوؤ ده رپینی پشتگری. کۆنگره له کۆتایی کاره کانی دا، ئه نجومه نی ئاماده کاری کۆنگره‌ی نه ته وه یی کوردستانی هه لبارد.

بو به دهست هیئان و ساغ کردنه وهی به سه رهات و شوینه واره کانی
 دوکتور مسته فاشه وقی قازی، زور کس له کوردستانی ئیران، تورکیه،
 ئیستامبول و ئه رووپا یارمه تیان دام. سپاسی همه و لایه ک ده که م به تایبه تی:

۱ - پرفسور محممه د ئه مین بوز ئه رسه لان

۲ - کاک مالمیسائز و مه محمود له وهندی

۳ - دوکتور فه رهاد پیربال شاکه لی

۴ - روها تایدین و خوشکیکی روژنامه وان له ئیستامبول

۵ - سه عید خانی هوما یوون و حاجی محممه د خه لیلی مووه فه قی

۶ - خودالی خوش بووان، خه جیجه ی مه جدی «حه یده ری»، میرزا خه لیلی

فه تاحی قازی و سه دیقی حه یده ری.

۷ - کاک حه سه ن کایا سه روکی ئه نیستیتوی کورد له ئیستامبول و خوشکه

ئا، بوز کورد

۸ - کاک عه بدولا زه نگه نه له هه ولیر، که له خو م زیاتر ده په روشی چاپ

کردنی ئه م کتیبه له م لایه بوو.

۹ - کاک ئه حمه دی قازی و قادری فه تاحی قازی و کاک عه لی ئیسماعیل زاده.

۱۰ - دوو خوشکی هیژام مریه می قازی و گزینگی قازی که ئه رکی چاپ کردنی ئه م کتیبه یان وه ئه ستوگرت. له وانه بوو ئه گه ر ئه وان چاپی نه که ن، نه کاریبام چاپی بکه م.

ئه حمه دی شه ریفی

ئاخری پاییزی ۱۳۸۱

ئەي بادى سەبا ھەستە گوزەرکە بە ۋەتەن دا
پەخشان بکە سەر ئەرزی ۋەتەن بۆنى گولالە
بايىت و بە تەئسىرى فسوونى نەفەسى تۆ
ۋەك غونچە بېشکۆي دەمى ئەو كورده كە لالە
چارت نىيە ئەورۆ كە ئەتۆ دەستە شكاوى
بەد مەستى يى مەي بوو كە شكا جام و پيالە

دوكتور مسيه فاسە وقى

قارى رادە

۴۴۰۱۹۸

نگین غرب سوكر بان